75STE JAARGANG No. 9800 DINSDAG 22 APRIL 1958

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen — Kantoor: Conscientiesteeg 27—29 — Telefoon: Redactie: 23858. Advertenties: 23550 — Abonnementen en Bezorging: 24399 — Uitgever: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao

Surinaamse oppositieleden verhinderen val der regering

MUNGRA en zwijgzame VARMA zorgen voor verrassing

Ferrier vraagt schorsing van begrotingsvergadering aan

(Van onze correspondent).

Paramaribo. — Twee leden van de in oppositie zijnde Verenigde Hindostaanse Partij, die het afgelopen jaar geijverd heeft voor statenontbinding, hebben maandagavond in de Staten voorkomen dat de regering een motie van vertrouwen verloor. Het zijn de heren J. Mungra en Oedayrajsing Varma, die, toen de neuzen geteld waren hun partij de rug toekeerden. Dat het een van tevoren opgezette zaak was, bleek wel uit het feit dat Mungra met een getikte redevoering gewapend was.

Het spel is handig gespeeld door de Eenheidsfront coalitie die de motie van vertrouwen ter tafel bracht naar aanleiding van een brief gedateerd 24 maart, waarin de 2-mans KTPI-fractie meedeelde zich niet meer tot de EF-coalitie te rekenen. De sprekers van het EF verklaarden dat de motie door deze brief nodig was, omdat er met het oog op de begrotingsbehandeling geen moment van onzekerheid mag zijn hoe de regering staat.

Zijn stem toelichtend verklaarde KTPI-fractieleider Iding Soemita dat zijn partij geen vertrouwen meer in deze regering had en daarom tegen de motie zou stemmen.

Met deze mededeling was de kogel door de kerk. Stemde de KTPI tegen de motie dan werd ze zeker verworpen met 11-10 stemmen.

Toen stond het rebellerende VHP-lid Mungra op en deelde mee voor de motie te zullen stemmen en ook de regering tot het einde van haar ambtstermijn te zullen blijven steunen. Zijn motief: de regering had de landbouwers steun verleend om de grote schade door een langdurige droogte geleden, te boven te komen.

Deze mededeling kwam als een onaangename verrassing voor de oppositie. Men had verwacht dat Mungra zich van stemmen zou onthouden.

Toen de stemming daar was, viel als een donderslag bij heldere hemel de stem van Varma, die door niets had laten blijken dat hij was overgelopen naar de regeringszijde.

In alle talen had Varma voor de stemming gezwegen. In alle talen zweeg hij na de stemming. Dit statenlid kan trouwens de zwijgzaamste figuur in het college genoemd worden. Spreken doet hij vrijwel nooit.

Met 12-10 kreeg de regering dus het vertrouwen. De bladen „Suriname" en „Het Nieuws" schreven in een commentaar, dat de regering zich had aangediend als een Eenheidsfront-regering. Het EF is nu gereduceerd tot een minderheid van 10 leden in de Staten. Eigenlijk diende de regering dus de consequentie te trekken en af te treden.

VHP-fractieleider J. Lachmon verklaarde tegenover de pers dat de VHP verrast was door het verraad dezer twee leden. Zij hebben een blaam geworpen op de partij

De Statenvergadering zelf verliep wat zich laat begrijpen verder zeer rumoerig. Zelfs het publiek mengde zich in een heftig debat. Een man die de voorzitter onbetamelijke termen naar het hoofd slingerde, werd van de tribune gezet. Lachmon nodigde Mungra vanuit de koffiekamer uit voor een ontmoeting van man tot man, en trok zijn jas alvast uit.

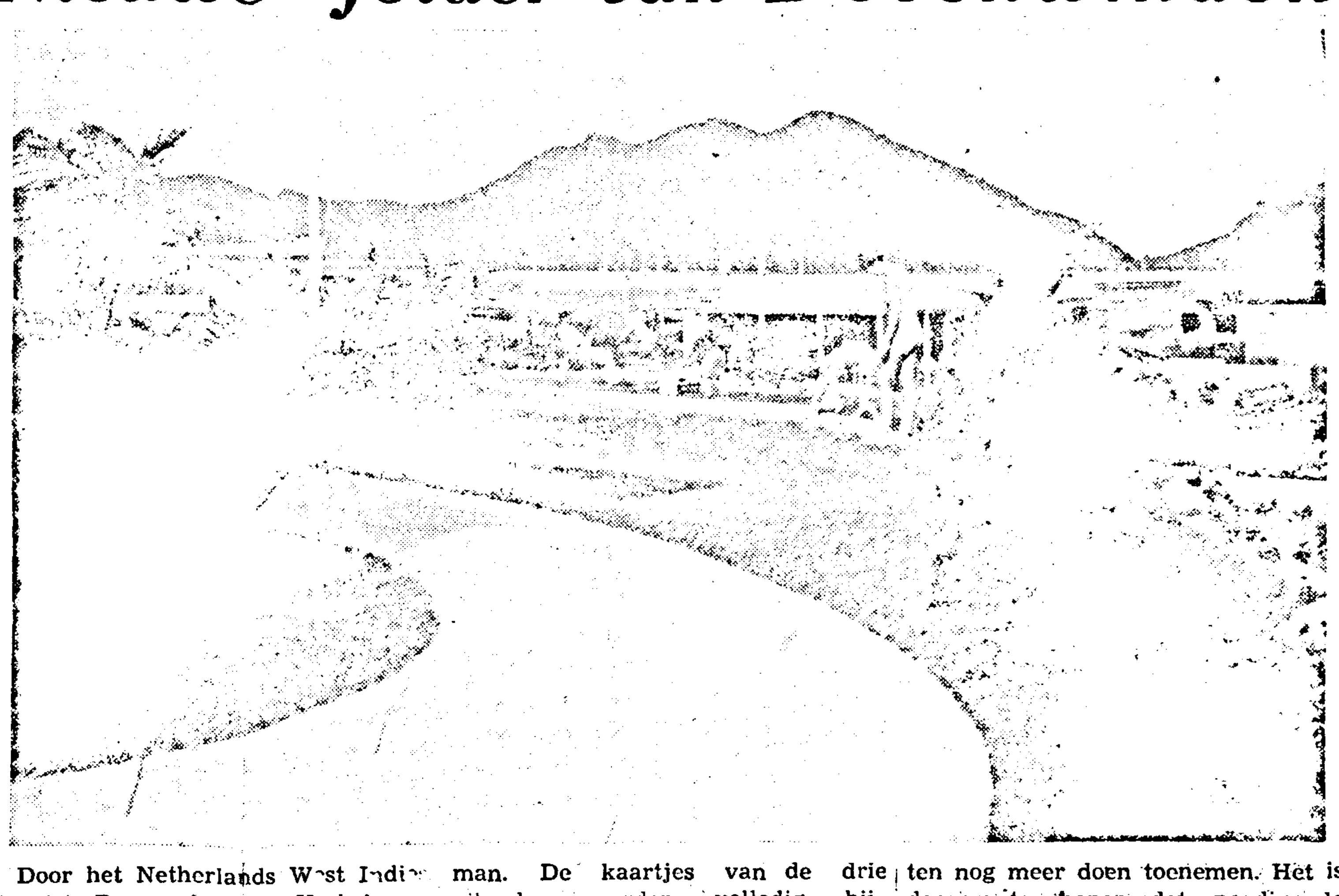
Mungra's zoon, Harry, secretaris van de VHP, verklaarde het niet eens te zijn met het optreden van zijn vader en de hele geschiedenis verschrikkelijk te vinden. Zijn politieke loopbaan schijnt er ook mee getorpedeerd te zijn.

Uw correspondent heeft in VHP-kringen geïnformeerd wat de drijfveer is voor deze diametrale frontverandering van Mungra en Varma. Aan Uw correspondent werd meegedeeld dat deze twee heren in de verkiezing van het komend jaar niet meer gecandidateerd zouden worden. Was de regering nu gevallen, dan was het ook nu reeds afgelopen met hun statenlidmaatschap.

Weer bij oppositie

Nader wordt gemeld, dat de heren Mungra en Varma tijdens de begrotingsbehandeling in de Surinaamse staten op maandagavond hebben medegedeeld, dat zij zich wederom hebben aangesloten bij de oppositie. Premier Ferrier deelde hierop mede, dat de Surinaamse regering de consequenties uit deze mededeling zal trekken. Hij vroeg aan de voorzitter der staten daarop schorsing van de vergadering aan.

Nieuwe folder van Bovenwinden

Door het Netherlands West Indie tourist Bureau in New York is een nieuwe uitgave verzorgd van het bekende pamflet over de Nederlandse Bovenwindse eilanden. Gezien de toenemende belangstelling in het buitenland voor deze eilanden, in het bijzonder voor St. Maarten werd het wenselijk geacht ditmaal ook deze folder geheel in kleurendruk te doen vervaardigen. Van de elf kleurenfoto's die erin zijn opgenomen, zijn er drie gemaakt door Fritz Henle, twee door Fred Fischer en de overige zes door de heer Bouman. De kaartjes van de drie eilanden werden volledig bijgewerkt en zijn thans ook in kleuren uitgevoerd, hetgeen de duidelijk ten goede is gekomen. De tekst is waar nodig herzien; de beschrijving van de hotels Lido en Pasanggrahan is wat uitvoeriger geworden en enkele bijzonderheden over Island Gem Enterprise zijn toegevoegd.

De verspreiding van de nieuwe folder, die in 50.000 exemplaren werd gedrukt, zal ongetwijfeld de vraag naar hotelruimte op St. Maarten nog meer doen toenemen. Het is daarom te hopen, dat spoedig de nodige maatregelen worden getroffen welke de bouw van de geprojecteerde nieuwe hotels en bungalows mogelijk maken. Wanneer er eenmaal voldoende faciliteiten zijn geschapen waardoor de toeristenindustrie op St. Maarten zich kan ontplooien, zal het welvaartspeil van de bevolking in korte tijd aanzienlijk kunnen toenemen.

Op de foto: Gezicht van de „Royal Suite" van het Little Bay Hotel te St. Maarten.

Wijzigingen wettelijke regelingen i.v.m. 1 mei

Willemstad. — Zoals reeds eerder werd bekend gemaakt is bij Landsbesluit houdende algemene maatregelen d.d. 3 april 1958 (P.B. 1958 No. 37) de 1ste mei als Dag van Arbeid, aangewezen als een met de zondag gelijkgestelde dag in de zin van artikel 8, eerste lid sub b, van de arbeidsregeling 1952.

De regering heeft enkele dagen geleden bij de Staten ingediend een ontwerp-landsverordening tot wijziging van het burgerlijk wetboek, het wetboek van koophandel, de regeling ambtenarenrechtspraak 1951 de vacantieregeling 1949 en de gezondheidslandsverordening 1952, waardoor ook in de zin van deze landsverordeningn de eerste mei aangewezen wordt als een officiële vrije dag.

Aangezien niet met zekerheid gezegd kan worden of de onderhavige ontwerp-landsverordening nog voor de eerste mei 1958 door de staten in openbare behandeling zal worden genomen en het Publicatieblad zal bereiken, hebben de Staten in hun vergadering van vrijdag 18 l.l. op verzoek van de regering zich bereid verklaard om aan bedoelde ontwerp terugwerkende kracht te verlenen, 5 tot en met 1 mei 1958.

Ongeacht het genoten inkomen zal dus de eerste mei voor alle werknemers op de Nederlandse Antillen een officiële vrije dag zijn, waarop een ieder die arbeid verricht zal kunnen bezinnen op de waarde van de arbeid voor de gemeenschap

Op de heren werkgevers wordt een beroep gedaan hun medewerking te verlenen om met het bovenstaande rekening te willen houden.

DE EXPO TE BRUSSEL

Grote belangstelling voor Nederl. paviljoen

Brussel. — Het Nederlandse paviljoen op de wereldtentoonstelling mag zich in een overweldigende belangstelling verheugen. Op zondagmiddag kwamen er door de hoofdingang gemiddeld honderd bezoekers per minuut naar binnen. In totaal heeft de afdeling vijf ingangen. Het totaal aantal bezoekers op zondag kan dan ook op minstens dertigduizend worden geschat.

Het inlichtingencentrum van de algemene Nederlandse vereniging voor vreemdelingenverkeer mag zich eveneens in een grote belangstelling verheugen. Op zondag werden meer dan vierhonderd inlichtingen over Nederland aan serieuze kandidaatbezoekers verstrekt.

Van alle kanten betuigen de bezoekers hun enthousiasme over de Nederlandse inzending, welke algemeen als een der mooiste van de wereldtentoonstelling wordt beschouwd.

300.229 mensen hebben zondag de wereldtentoonstelling te Brussel bezocht. In het afgelopen weekeinde brachten in totaal 428.631 personen een bezoek aan de Expo.

Prinses Marijke als padvindster geïnstalleerd

's-Gravenhage. — H.K.H. Prinses Marijke is tegelijk met 19 andere aspirant-padvindsters van Het Veldel „De Zandlopertjes", afdeling Soest, als padvindster geïnstalleerd. H.M. de koningin woonde evenals de andere moeders de installatieplechtigheid bij, die in het clubhuis geschiedde.

—:—

Los Angeles. — Dokters in Los Angeles hebben een middel gevonden waarmee iemand die stomdronken is, binnen een half uur weer nuchter kan zijn.

Museumbrand in New York

New York. — In het befaamde Museum of modern art te New York is onlangs een brand uitgebroken, waarbij naar de politie meedeelde een slachtoffer is gevallen. Er is schade aangericht aan een aantal kunstwerken. United Press meldt, dat „De Waterlelies" van Monet en een doek van Seurat zijn vernield, volgens Reuter zijn zij slechts beschadigd.

Het museum is, zoals men weet befaamd door zijn grote collectie moderne kunst. Op de derde verdieping was een explositie van werken van Seurat ingericht, beneden waren werken van de Spanjaard Juan Gris tentoongesteld.

De brand heeft voornamelijk op de eerste verdieping gewoed, waar zich slechts weinig kunstwerken bevonden omdat er werkzaamheden werden uitgevoerd. Het museum zal vermoedelijk enkele weken gesloten blijven.

Na overwinning op rebellen

Indonesische regering overweegt autonomie voor buitengewesten

Opstand op CELEBES is een „langdurige kwestie"

Djakarta. — De omzetting van de omstreden Nationale Raad van President Soekarno in de vorm van een Senaat, Een ingrijpende reorganisatie van het kabinet-Djuanda en versnelling van het proces ter verlening van autonomie aan de buitenwesten, zullen deel uitmaken van het overleg, dat kort na de uiteindelijke militaire overwinning op de rebellen op Sumatra gehouden zal worden, zo heeft maandagavond een gezaghebbende bron in Djakarta meegedeeld.

„De militaire overwinning moet gevolgd worden door de oplossing van de politieke problemen, zo heeft iemand uit regeringskringen tegen correspondenten verklaard.

Op de vraag of de voormalige vice-president van Indonesië, Mohamed Hatta in deze ook benaderd zal worden, antwoordde de bron bevestigend. Hij wees er op, dat Hatta beschouwd wordt als een voorname figuur in het komende overleg.

De rebellerende groep in Indonesië heeft te kennen gegeven, dat zij Mohamed Hatta als de leider van het nationale kabinet wenst te zien.

Op de vraag of men met de politieke hervormingen niet zou wachten tot na de verovering van noord-Celebes op de rebellenregering, zeide de zegsman: „Wij zullen de beëindiging van de militaire akties in dit gebied niet afwachten. Politiek bezien is Noord-Celebes niet belangrijk. De rebellie aldaar zal mettertijd worden beëindigd. Doch wij zien wel in, dat dit een langdurige kwestie kan worden.

Het hoofd van de legervoorlichtingsdienst in Djakarta, kolonel Pirngadie, heeft dinsdag medegedeeld, dat de opstandelingen uit Bukittinggi, hun hoofdstad in de bergen, zijn gevlucht naar hun versterkingen in het heuvelachtige gebied van Solok en Batu Sangkar.

Kolonel Pirngadie verklaarde, dat Solok en Batu Sangkar, die door middel van radiozenders kontakt met elkaar onderhouden, worden verdedigd door de rebellen, die, naar wordt verwacht, bij Solok een laatste poging tot tegenstand zullen bieden.

2 dodon op politieke betogingen te Medellin

Bogotá. — Tijdens politieke betogingen in Medellin, ten noordwesten van de Colombiaanse hoofdstad Bogotá, die gehouden werden gedurende een receptie door de leider van de Liberale partij, Alberto Lleras-Camargo, zijn twee mensen gedood en vijftien gewond.

Lleras-Camargo, wiens partij in de afgelopen maanden een aanzienlijke overwinning heeft geboekt in de parlementsverkiezingen, heeft het verzoek van de voornaamste burgers van Medellin om zich kandidaat te stellen voor de presidentsverkiezingen, afgeslagen. Hij kon niet ingaan op het verzoek, vanwege een voor de verkiezingen gedane belofte, dat de volgende president van Colombia een Conservatief zal zijn.

Anti-mussenactie te PEKING

Peking. — Er is geen mus meer aan de hemel boven de Chinese hoofdstad te bekennen, aldus Radio-Peking, na een campagne, die drie dagen heeft geduurd, tegen lastige vogels.

Volgens de omroep zijn 310.300 mussen tijdens de actie vernietigd, waaraan drie miljoen inwoners van de hoofdstad, onder wie talrijke kinderen, deelnamen.

Oud-president Hoover herstelt van ziekte

New York. — De Amerikaanse oud-president Herbert Hoover, die onlangs een operatie aan zijn galblaas onderging, gaat goed vooruit. Hoover is 83 jaar oud.

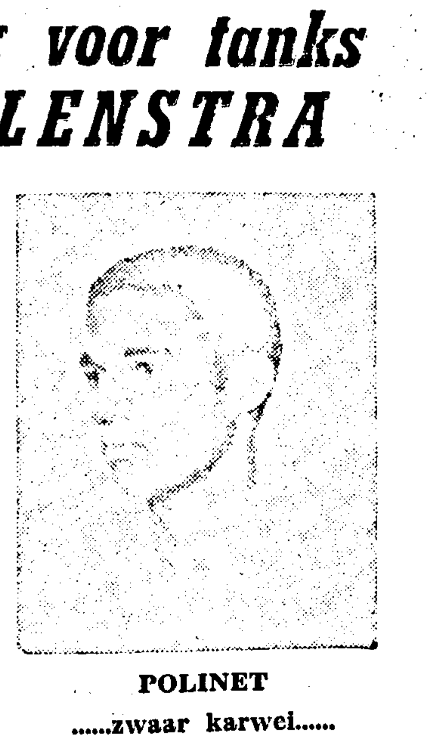
DE KONINKRIJKS-INTERLAND TE ROTTERDAM

Zal gevaarlijke Oranje-aanval op Curaçaose defensie doodlopen?

MATRONA-CANWORD-bastion zware hindernis voor tanks WILKES en LENSTRA

(Van onze sportmedewerker)

Zo zal dan morgenavond in de geweldige kuip van het Feyenoord Stadion te Rotterdam naast het donderende gejuich van de tienduizenden en tienduizenden Nederlandse voetbalsupporters, ook wel genoemd: HET LEGIOEN, het voor ons allen hier zo bekende „BIBA CORSOW" klinken. Want wij kunnen er zeker van zijn, dat heel wat „Curaçaose" verlofgangers en bursalen naar het Feyenoord-Stadion zullen gaan om ons team aan te moedigen met alle kracht en moed, die zij bezitten. En juist dat vertrouwde „biba" zal de Curaçaose jongens de nodige kracht geven om zich tot het uiterste in te spannen om een zo goed mogelijk en eervol resultaat te behalen. Het zal een uiterst zware wedstrijd voor de Curaçaoënaars worden: en totaal andere omgeving, dat zij hier gewend zijn, de sfeer van het machtige Feyenoord-Stadion, het geweldige gejuich en de enthousiaste aanmoedigingskreten van een 60.000 toeschouwers, de grasmat etc. Maar dit zal juist een reden te meer zijn om zich tot het uiterste in te spannen.

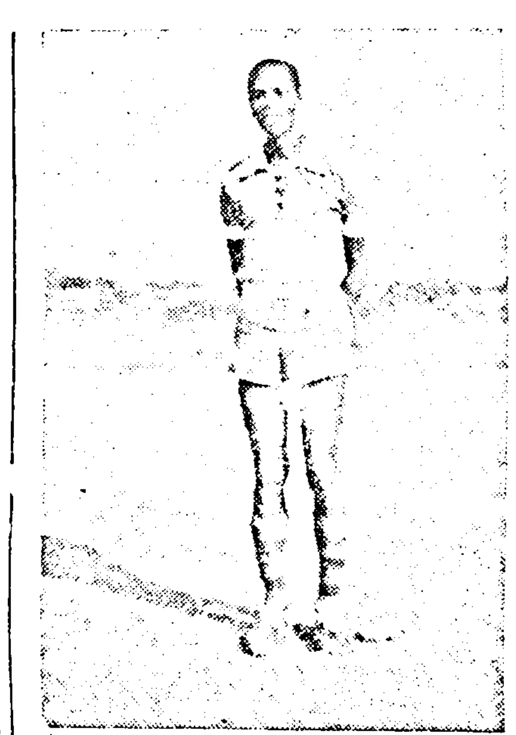
POLINET
......zwaar karwei......

Dat dit factoren kunnen zijn, die een stempel kunnen drukken op de verrichtingen van de Curaçaose ploeg, is zeker. Het Nederlandse Elftal ondervond in 1954 ook dergelijke moeilijkheden: ander klimaat — zeer warm weer, harde zand grond, vermoeiende luchtreis etc. — zodat wat dat aangaat de Curaçaoënaars wel begrip zullen vinden in de Nederlandse sportkringen.

Zei Gomez zelf niet tegen een sportverslaggever na afloop van de wedstrijd Amsterdam — Ajax, dat het een grootse indruk op hem maakte, dat een gewone competitiewedstrijd zo'n 40.000 toeschouwers trok?

In de Nederlandse sportkringen is men uiterst benieuwd naar de verrichtingen van de Curaçaose ploeg. Met grote interesse volgden tal van sportjournalisten zondagmiddag na afloop van de wedstrijd Amsterdam —Ajax de trainingsbijeenkomst van de Curaçaose jongens en men was algemeen van mening, dat wat men daar op de grasmat van het Olympische Stadion te zien kreeg de mening rechtvaardigde, dat deze Curaçaosé ploeg zich zeker niet zo gemakkelijk zal laten verslaan als de Belgen veertien dagen geleden. De zwakke plek in de Belgische ploeg was vooral de achterhoede. Hoe gemakkelijk gleed Moulijn niet keer op keer langs de Belgische back en wat hadden vooral na de rust Lenstra en Wilkes geen vrijspel. De Belgen lieten de Nederlandse aanvallers komen en vielen of trachten pas aan te vallen als zij het doelgebied waren genaderd en dat is bij spelers als Lenstra en Wilkes — werkelijke grootmeesters in de voetbalkunst — dodelijk gevaarlijk. Dit zal volgens onze bescheiden mening nu woensdag a.s. lang niet zo gemakkelijk gaan voor de Oranje-aanval. Wie de Curaçaose ploeg de laatste maanden aan het werk heeft gezien, moet toch wel bekennen, dat de achterhoede, de verdediging van Curaçao, zeker het sterkste deel van de ploeg is. Spelers als Polinet, Matrona, Delannoy en Canword spelen een zekere en sterke partij, het is juist de voorhoede en de belangrijke middenlinie — de voedende taak om de voorhoede zijn aanvallen mogelijk te maken en om zo gevaarlijk mogelijk te zijn — die de laatste tijden grote zorgen geven.

En al is de Nederlandse achterhoede het laatste jaar in kracht en zekerheid wat teruggelopen, toch moet zij wel in staat worden geacht — althans afgaan de op de wederzijdse resultaten van de laatste jaren — om de huidige Curaçaose aanval te kunnen weerstaan of het moet juist de grotere snelheid en wendbaarheid van de Curaçaose spelers zijn, die Wiersma en Kuys voor een uiterst zware taak zullen plaatsen? Snelheid, dat moet het wapen zijn, waarmee de Curaçaose ploeg de technische sterkere Nederlandse ploeg moet bekampen en er zijn zoveel onzekere factoren, die een wedstrijd kunnen beïnvloeden, dat men werkelijk niet met vaste zekerheid kan zeggen, wat nu de uiteindelijke uitslag van deze interland zal gaan worden.

VALERIAN
......hoeveel?......

Zoals gezegd, de belangstelling is hier vanzelfsprekend zeer groot maar ook in Nederland ziet men met spanning deze strijd tegemoet. De Curaçaose spelers hebben een werkelijk grootse ontvangst gehad, van alle kanten ondervinden zij hartelijkheid en ook het Nederlandse publiek is sportief genoeg om de verrichtingen en prestaties van deze jongens overzee te waarderen en toe te juichen. Laten wij hopen, dat dit een voetbalfeest wordt van echte sportvrienden, dat de sterkste moge winnen en dat de Curaçaose ploeg straks met de schoonste herinneringen aan deze wedstrijd in Nederland op nos dushi Corsouw mogen terugkeren.

(Voor verder nieuws: zie pag. 6.)

Vliegtuigbotsing bij Las Vegas

Las Vegas. — Een viermotorige Amerikaans passagiersvliegtuig is maandag op 7 km hoogte boven de woestijn van Nevada in botsing gekomen met een straaljager. Beide toestellen stortten neer en brandden uit. Alle 47 inzittenden van de DC-7 zijn om het leven gekomen, evenals 2 van de straaljager.

Het ongeluk geschiedde op een 25 km van Las Vegas, boven eenzaam woestijngebied dat bekend staat als Blue Diamond. Het passagiersvliegtuig behoorde aan United Airlines en was op weg van Los Angeles naar New York. Even voor de botsing had de jachtbommenwerper een noodsignaal uitgezonden.

—:—

Hirosjima. — In Hirosjima is dezer dagen een verminkt Japans meisje overleden, dat de ontploffing van de atoombom boven Hirosjima in 1945 had overleefd. Zij leed aan „radio-actieve kanker". In 1955 is zij nog voor een geneeskundige behandeling naar Amerika geweest.

Uit de kleuterwereld

Willemstad. — Men schrijft ons:

Soeur: „Jan, wat moet je later worden?"

Jan: „Dokter, Soeur."

Soeur: „Ja, net als je grootvader, hé; die maakt ook zoveel mensen beter."

Jan: „En als soeur ziek is, maak ik ze ook beter. En voor niks. De andere mensen moeten betalen."

Een paar dagen later

Jan zit boos te kijken en moppert wat binnensmonds, want hij heeft van soeur een standje gehad.

Soeur: „Maar jan, wat kijk je toch lelijk en wat zit je allemaal te brommen?"

Jan (huilend): Ik maak soeur toch niet beter, voor niks als ik dokter ben."

Een zeer lastige jongen moest ten einde raad maar alleen gaan zitten op een bank. Hij vond het niet prettig, maar hij werd getroost met:

„Het is niet erg, want je hebt nu toch een goeie maat, want hier zit jij en hier dicht naast je zit je Engelbewaarder."

Goed, Jan was weer tevreden. Maar bij gebrek aan plaats, werd er later toch een jongen naast hem gezet. Al dadelijk kreeg hij een opstopper met de woorden: „Joh, ga toch opzij; je zit boven op mijn Engelbewaarder!"

Kleutergesprek

Freddy: „Zeg, Tonnie, waar ben jij op school?"

Tonnie: „Ik? Daar op de bewaarschool."

Freddy: „Op de bewaarschool? Wat is dat? Wor'je daar dan bewaard? Nou, ik ben op de kleuterschool. Dat is veel fijner."

Tonnie: „En wat doe je daar op de school de hele dag?"

Freddy: „We bouwen, plakken, zingen, dansen, tekenen, knutselen, en nog veel meer. We spelen ook comedie, net als de grote mensen op een echt toneel. En dat doen ze niet op de bewaarschool, denk ik. Nou, dag Tonnie. Ik moet gauw naar huis, want ik moet naar mijn Spoetnik, die moet de lucht in, en ik ga mee, hoor.

Maakte het de politie makkelijk

Willemstad. — Om 4.20 uur gisterochtend zag een politie-agent dat een motorrijtuig (Pick-Up) met een behoorlijke vaart het Politie-kamp Rio Canario binnenreed en dwars in een greppel voor de garage tot stilstand kwam. De bestuurder die vermoedelijk onder invloed van sterke drank verkeerde, is overgegeven aan de verkeersafdeling.

Joyriding?

Willemstad. — Gisteravond om 23.05 reed een personenauto op de Caracasbaaiweg in de richting Dominguito naar rechts de rijweg af, sloeg naast de rijweg om, vernielde een afrastering van 6 m. van perceel no. 70, en brak de waterleidingbuis buiten de meter. De wagen kwam weer op de wielen tot stilstand in de tuin van bovengenoemd perceel. De bestuurder vluchtte in de richting Dominguito. Een portret parlé kon niet worden gegeven. De eigenaar van de auto werd te omstreeks 23.30 uur thuis aangetroffen, en verklaarde dat een onbekende zijn auto voor Financien had weggehaald. Hij was van 21.00 uur tot 23.00 uur aan het zoeken geweest zonder de politie te waarschuwen. De auto werd zwaar beschadigd. De zaak wordt verder onderzocht.

Nieuws van „De Snelvlucht"

Willemstad. — Op 20 april 1958 hield de Vereniging van Postduivenhouders „De Snelvlucht" de eerste wedvlucht uit een serie van zes voor oude duiven vanaf Bonaire. In concours waren 66 vogels. Door 11 liefhebbers werd aan deze wedvlucht deelgenomen. De hoogst gemiddelde snelheid bedroeg 1479.228 meter per minuut.

De uitslag was als volgt:

Gebr. Royer: 1. 3. 14
Rodriguez: 2. 5. 12. 17. 21
Van Lit: 4. 7. 16. 20. 22
Vis: 6. 13. 18
Bouwhuis: 8. 10
Zieck: 9. 11. 15
Schoop: 19.

De stand is voor:

Onaangewezen vogels:

1. Gebr. Royer .... 193 pt
2. Rodriguez .... 182 pt
3. Van Lit .... 168 pt
4. Bouwhuis .... 145 pt
5. Vis .... 141 pt
6. Zieck .... 137 pt
7. Schoop .... 38 pt

Aangewezen vogels:

1. Gebr. Royer .... 100 pt
2. Rodriguez .... 96 pt
3. Van Lit .... 89 pt
4. Bouwhuis .... 76 pt
5. Vis .... 59 pt
6. Schoop .... 38 pt

—:—

Londen. — Het laboratorium van de BBC heeft een demonstratie gegeven met een apparaat, dat televisiebeelden en -geluiden op een magnetische band kan opnemen. Het apparaat wordt „Vera" genoemd, met de beginletters van Vision Electronic Recording Apparatus".

Filmavond in club J.P.F.

Willemstad. — Op donderdag 24 dezer aanvang om 20.15 uur heeft er een filmvoorstelling plaats in JPF. Het programma bestaat uit twee koorte muzikale filmpjes, gevolgd door de hoofdfilm getiteld:

„STRANGE ILLUSION". Een dramatische film met een psychologische inhoud, vertolkt door de spelers, James Lydon, Sally Eilers en Warren Williams. Gesproken in het engels met hollandse onderschriften. Introductie is toegestaan, belangstellenden zijn van harte welkom. Kinderen worden NIET toegelaten.

C. C. C. - kwartiertje

Willemstad. — In het C.C.C.-kwartiertje, dat hedenavond om kwart over negen door de Curom wordt uitgezonden, spreekt drs. H. E. Coomans over: „De centrale catalogus van de Nederlandse Antillen, een primeur voor het Caraibisch gebied.

Viering St. Jorisdag

Willemstad. — Op Woendsag 23 April 1958 wordt door de Nederlandse Padvinders op Curaçao op traditionele wijze de St. Joris gevierd. Het programma van die dag ziet er als volgt uit:

06.45: Verzamelen voor alle leden (welpen, verkenners, voortrekkers, leiders en leidsters) op het Gouvernementsplein.

07.00: Vlaggeparade en Horderoep.

Daarna gezamenlijk herhalen van de Belofte en uitreiking van de St. Jorisroos.

Vlaggewacht: gedurende de hele dag, door afgevaardigen der groepen.

Verder mogen de jongens de gehele dag geuniformeerd lopen.

16.00: Verzamelen voor alle groepen op het parkeerterrein achter het hotel Curaçao Intercontinental.

16.30: Vlagstrijken op het Gouvernementsplein en mars door de stad, voorafgegaan door de GLOEDNIEUWE „NATIONALE DISTRICTSDRUMBAND". Ook zal **St. Joris te paard** in het midden van de stoet meerijden.

Route:

Gouvernementsplein — Herenstraat — Madurostraat — Prinsenstraat — Bakkerstraat — Waaigatplein (vóór het postkantoor) — de Ruyterkade — Handelskade — Brug — Brionplein — Breedestraat — Rodeweg — Kortijnweg — Witteweg — Belvederastraat — Frederikstraat — Eindpunt: Willem de Zwijgerschool, alwaar om

19.00: Groots Kampvuur, met uitreiking van enkele decoraties en installatie van een Assistent District Commissaris. Ook de drumband zal een kleine show geven.

21.00: Dagsluiting.

Op deze dag wordt de nieuwe drumband opgericht. De leden hebben een driemaandse training achter de rug. De band bestaat uit tamboers, hoornblazers, grote trom en tamboermaitre. In de komende maanden zal de band worden uitgebreid met enkele tenortroms en een afdeling PIJPERS. Deze band werkt volgens de nieuwste Spelregels van de Nederlandse Padvinders, waarbij het muzieknotensysteem verplicht is. De voorlopige bezetting is 25 man.

Het publiek in het algemeen en de ouders van de jongens in het bijzonder, worden hierbij uitgenodigd de mars te komen aanschouwen en het kampvuur bij te wonen.

—:—

Washington. — Twee oudjes in Puyallup (Washington) hebben onlangs voor de derde achtereenvolgende keer een veel te hoge ouderdomsuitkering ontvangen. Zij hebben recht op 145 dollar per maand, doch dezer dagen ontvingen zij voor de derde maal een cheque voor een bedrag van 24.637 dollar. De vorige keren hebben zij het teveel eerlijk teruggestuurd, maar nu menen zij dat hun eerlijkheid lang genoeg heeft geduurd en denken zij er sterk over het hele bedrag te houden.

Benoemingen

Den Haag. — Bij K.B. is mr. J. C. van Beusekom, hr. ms. buitengewoon en gevolmachtigd ambassadeur te Buenos Aires, tevens benoemd tot hr. ms. buitengewoon gezant en gevolmachtigd minister in de republiek Paraguay.

De heer F. Tillisch is erkend en toegelaten, op voet van vreemdeling als honorair vice-consul van Denemarken te Willemstad, Curaçao.

AGENDA

West-End.
„Men in War" om 7 en uur n.m.
Cinelandia:
Dubbel programma: Antonio Morel's band en de MexicaanseET rel's band en de film „Crashing Las Vegas" om 7 en 9 uur n.m.
Roxy:
„Die Fisherin Vom Bodensee" om 7 en 9 uur n.m.
Caribe:
„Man on Fire" om 7 en 9 uur n.m.
Wit Gele Kruis:
Kantoor: tel: 23773.
Zuster Veeris, tel: 35747:
Zuster Caprino, tel: 23526:
Baseball „AA" klasse nieuws
A. s. donderdagavond voortzetting van de „AA" klasse competitie met de wedstrijd Lucky Strike — Unidos.

Buitenlandse belangstelling voor Curacaose weekend-huisjes

Willemstad. — In een advertentie in dit blad verzoekt het Curaçaos Toeristen aan eigenaars van weekend huisjes, die deze eventueel willen verhuren hiervan uitgebreide opgave te doen. Daar buitenlandse aanvragers van dergelijke huisjes deze meestal voor enkele weken willen betrekken, heeft het geen zin opgave te doen van huisjes zonder keuken, badkamer en toilet. Voorts is ook de licht- en watervoorziening belangrijk. De aanvragen betreffen altijd huisjes nabij de zee of en binnenwater.

Opstand te CUBA verloopt

Zal CASTRO compromis met BATISTA sluiten?

Havana. — In Cuba wint de mening veld, dat de actie van Fidel Castro zal uitlopen op een echec. Het staat thans wel vast, dat de grote meerderheid van het Cubaanse volk niet is ingegaan op de oproepen der revolutionairen. Op het gehele eiland heerst thans rust — zodanig, dat het leger geen communiqués meer uitgeeft over het optreden tegen de rebellen.

De bevolking heeft in de eerste plaats geen gehoor gegeven aan de oproep tot een algemene staking en voorts is het de opstandelingen niet gelukt om, in weerwil van overvallen en sabotage, het binnenhalen van de suikeroogst te verhinderen. Zij hebben, volgens officiële en officieuze mededelingen in Havana, slechts ongeveer 100.000 ton suikerriet kunnen verbranden van de oogst die in totaal dit jaar 5½ miljoen ton bedraagt. Ook de schade, toegebracht aan de tabaks- of koffie-aanplantingen, was onbetekenend.

Waarnemers zijn van mening, dat de pogingen van Fidel Castro om de nationale economie in de war te sturen, volkomen zijn mislukt. Zij verwachten dat hij of naar het buitenland zal vluchten, of zal ingaan op het voorstel, tot een compromis te komen. Een oproep door de vicepreisdent van Cuba, dr. Rafael Guas Inclan, tot de rebellen gericht om af te zien van het gebruiken van geweld, zou de inleiding tot een uitnodiging aan de rebellen kunnen zijn om tot onderhandelingen te komen.

—:—

Nice. — Op het vliegveld van Nice zijn elf kisten met materiaal voor radiozenders- en ontvangers in beslag genomen, die bestemd zouden zijn geweest voor het Algerijnse „Nationale Bevrijdingsfront". De kisten waren afkomstig van Marokko en zouden per vliegtuig naar Tunis worden vervoerd. De Franse politie stelt een onderzoek in.

—:—

New York. — De Amerikaanse „Stratotanker" die opgestegen was om een vlucht van Tokio naar Madrid zonder tussenlanding te maken, is op de Azoren moeten landen. Volgens het Amerikaanse ministerie van defensie heeft het toestel toch alle afstandsrecords voor vluchten zonder tussentijds tanken geslagen.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN

C.P.I.M.

Telegram Afdeling:
Van 7.00 — 23.30 tel: 2307
Van 23.30 — 7.00 J. N. F. Jung tel: 3353
B.g.g. tel: 2400

Personeel Afdeling:
G. W. Overdijkink, Beatrixlaan 7, Rio Canario, tel: 3412
B. g. g. nad. inl. tel: 2400

Materialen Dienst:
J. W. Harmens tel: 4394

C.S.M.

Rederij.
G. H. van Leeuwen tel: 2054

Scheepsagentschappen:
Van 7.30 — 12.00 en 13.00 — 18.00 kantoor tel. 2458—2551
Van 19.00 — 23.00 en 8.00 — 8.00
G. H. van Leeuwen tel: 2054

Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276—2098:
van 1.00 — 07.30 H. Ruytenberg tel: 3938

Theater Asiento
„Geen Voorstelling"

Het Nederlandse elftal is niet onoverwinnelijk

De kracht en de zwakheid der „oude" cracks

Molestatie van scheidsrechters is op het ogenblik in Nederland aan de orde van de zondag. Daarbij mag bovendien niet worden vergeten de zaterdag, die wordt gebruikt voor competities van diegenen, die op die dag hun competitie-wedstrijden plegen te spelen.

Natuurlijk is dit verschijnsel op zichzelf niet nieuw. Mensen zijn maar mensen. Altijd al heeft een voetbalscheidsrechter, die ernstige of vermeende fouten maakte, de woede opgewekt van de clubsupporters. Zulke mensen hebben altijd wel in een onbewaakt ogenblik met betrekking tot die scheidsrechter iets gedaan, waarvoor zij zich later diep schaamden. Een stomp gegeven bijvoorbeeld of een scheldwoord geuit. Dat is zowel bij belangrijke als bij onbelangrijke wedstrijden gebeurd, gelijk trouwens in alle landen ter wereld. Diepe teleurstelling kan een mens helemaal veranderen, vooral, indien er vele mensen bijeen zijn. Afkomst, opvoeding en milieu tellen dan vaak niet meer mee. Er is dan alleen nog maar het oerinstinkt, dat aanspoort tot verweer tegen al dan niet vermeend onrecht.

Men leest uit deze weinige regels vermoedelijk wel af, dat wij niet behoren tot degenen, die pogen dit kwaad uit te roeien door hard-op „foei" te gaan staan roepen. Wij menen integendeel, dat in wezen normale menselijke reakties, ook al zijn dat dan niet bepaald verheven reakties, moeilijk kunnen worden uitgeroeid. Wij zien veel meer heil in een streven de kwaliteiten van een scheidsrechter zo hoog mogelijk op te voeren. De praktijk wijst namelijk uit, dat — althans in Nederland — voetbalrechtsprekers, die werkelijk gezag hebben, nooit, maar dan ook nooit moeilijkheden hebben met het publiek. En wij zijn op grond daarvan (helaas?) geneigd de bron van het kwaad te zoeken bij de scheidsrechter.

Hekken om het veld

Nochtans was de houding van het publiek in Nederland tot dusverre heilig in vergelijking met bijvoorbeeld die van de toeschouwers in meer zuidelijke landen van Europa of in Zuid-Amerika. Daar heeft men het al sinds lang niet alleen voorzien op de scheidsrechter, maar ook nog op de spelers van de bezoekende club.

En teneinde excessen te voorkomen, heeft daarom menig clubbestuur in deze landen gezorgd voor een hoog rasterwerk van gevlochten ijzerdraad, dat de supporters op het speelterrein verhindert de scheidsrechter of de spelers te benaderen. Zij kunnen zich vastklampen aan het hek en op de hun eigen hoogst emotionele wijze hun mening uiten, doch zij kunnen onmogelijk over dat hek klimmen. En weet ge, dat doorgaans de grootste belhamels tien minuten na de wedstrijd hun voornaamste grieven al weer hebben vergeten?

In het koele Nederland lachte men tot voor kort om al deze zuiderlingen en hun maatregelen. Althans in de hoogste afdelingen van de KNVB, de hoofdklasse van het betaalde voetbal, behoorde de scheidsrechter min of meer tot het huisgezin. En vrijelijk kon hij zich bewegen voor en na de wedstrijd.

Dit seizoen echter is daarin verandering gekomen. Er zijn incidenten geweest, die men niet voor mogelijk had gehouden en er zijn zelfs scheidsrechters gemolesteerd.

De heer Beltman heeft het, wat dat betreft, wel zeer slecht getroffen. Hij is kapitein in het leger en er is iets in zijn optreden, dat iedereen daaraan herinnert, als hij een voetbalwedstrijd leidt. Het één houdt mogelijk wel verband met het ander, aangezien men in Nederland nu eenmaal niet „gek" is op de militaire dienst. Hoe het ook zij, onlangs liet een toeschouwer na een wedstrijd in Limburg koel berekenend een limonadeflesje vallen op het hoofd van de heer Beltman. Hij werd gewond en moest onder doktersbehandeling. Daarna droeg hij

Nederlandse Sportbrief

een pet bij elke wedstrijd en op de tribunes maakte men al gauw uit, dat in die pet wel een stalen plaat moest zitten, teneinde hem te beschermen tegen volgende flessen. Toen „men" het dan ook dezer dagen in het Olympisch Stadion te Amsterdam weer eens niet eens was met zijn beslissingen, mikte men niet op het hoofd van de heer Beltman, doch was er iemand, die hem in de katakomben van het stadion tegen zijn schenen schopte. Zo kwaad werd daarop de heer Beltman, dat hij op zijn beurt om zich heen ging schoppen en natuurlijk een volkomen onschuldige speler van een der partijen raakte, die zelfs voor enige tijd werd uitgeschakeld.

Verplicht „looprek"

Men kan over zulke incidenten denken, hoe men wil, doch het is duidelijk, dat de KNVB dit niet kan tolereren. Het aanzien van de bond staat op het spel en dus moeten er maatregelen worden getroffen. De strafreglementen voorzien in het elders doen spelen van een of meer wedstrijden van de club, op welker terrein de ongeregeldheden zijn gebeurd. Dat reglement dateert nog uit de tijd, toen de KNVB nog alleen maar amateurclubs kende. Inmiddels echter is er het semi-professionalisme gekomen en is het eigenlijk onmogelijk geworden een club uit deze kategorie op deze wijze te duperen. Zou een dergelijke zaak voor de rechter komen, dan zou het bondsbestuur van de KNVB mogelijk worden veroordeeld voor broodroof of iets dergelijks. Het bondsbestuur beseft, dat uiteraard terdege, maar ziet zich toch genoodzaakt de nodige maatregelen te nemen, die althans een preventieve werking hebben. En daartoe nu behoort, wat men in goed Amsterdams stellig spoedig zal gaan noemen „het looprek".

Elke club is van nu af namelijk verplicht te zorgen voor een vrije intocht en een vrije aftocht van de scheidsrechter tussen kleedkamer en speelveld. De enige manier is het aanbrengen van hekken of anderszins, die het publiek moeten verhinderen de scheidsrechter te benaderen.

In Spanje zijn er zulke afscheidingen om de stier te beletten het publiek in gevaar te brengen, doch in Nederland is het doel precies Schrik overigens niet, beste lezer. Er zal noch de scheidsrechter, noch de spelers van Curaçao ook maar iets overkomen op woensdagavond 23 april, want in het Stadion-Feijenoord te Rotterdam neemt men al lang het zekere voor het onzekere en is er een wandelpad voor spelers en scheidsrechter van speelveld naar kleedkamer.

Is men overigens te Uwent geschrokken van die grote overwinning (2—7) van Nederland op België te Antwerpen? Wij zijn niet gewend in onze brieven internationale wedstrijden te bespreken, doch wij menen thans wel een uitzondering te mogen maken. Welnu dan, van schrik behoeft geen sprake te zijn.

Wij zijn er namelijk van overtuigd, dat elk landenteam deze zondag de Belgen zou hebben verslagen. Het was in één woord erbarmelijk. Zo slecht zagen wij in onze lange loopbaan van 26 jaren sportjournalistiek nog nooit een Belgisch elftal spelen. Het waren elf spelers, die er in de eerste drie kwartier van maakten, wat zij konden en die toen toch maar de stand wisten te beperken tot 0—1, waarbij dan nog moet worden aangetekend, dat hun doelman dat ene doelpunt nog cadeau gaf.

De kracht van het Nederlands elftal

De werkelijke kracht van het Nederlands Elftal lag voor ons in die eerste helft, toen er althans nog kon worden gesproken van een wedstrijd. Nadien was er in feite geen wedstrijd meer, aangezien men daarvoor nu eenmaal twee partijen nodig heeft. De moreel zeer zwakke Belgen stortten volkomen ineen en bij zo weinig tegenstand waren de „veteranen" Wilkes en Lenstra in hun element. Wij mogen gerust zeggen, dat zij samen de Belgen met die grote cijfers versloegen.

De grote fout van de Belgen daarbij was wel, dat zij die twee Nederlanders onvoldoende dekten, doch terugweken en hen lieten komen. Wie dat doet, is een verloren man, want als Wilkes en/of Lenstra de bal eenmaal goed onder contrôle hebben, is het uiterst moeilijk hun die weer te ontnemen.

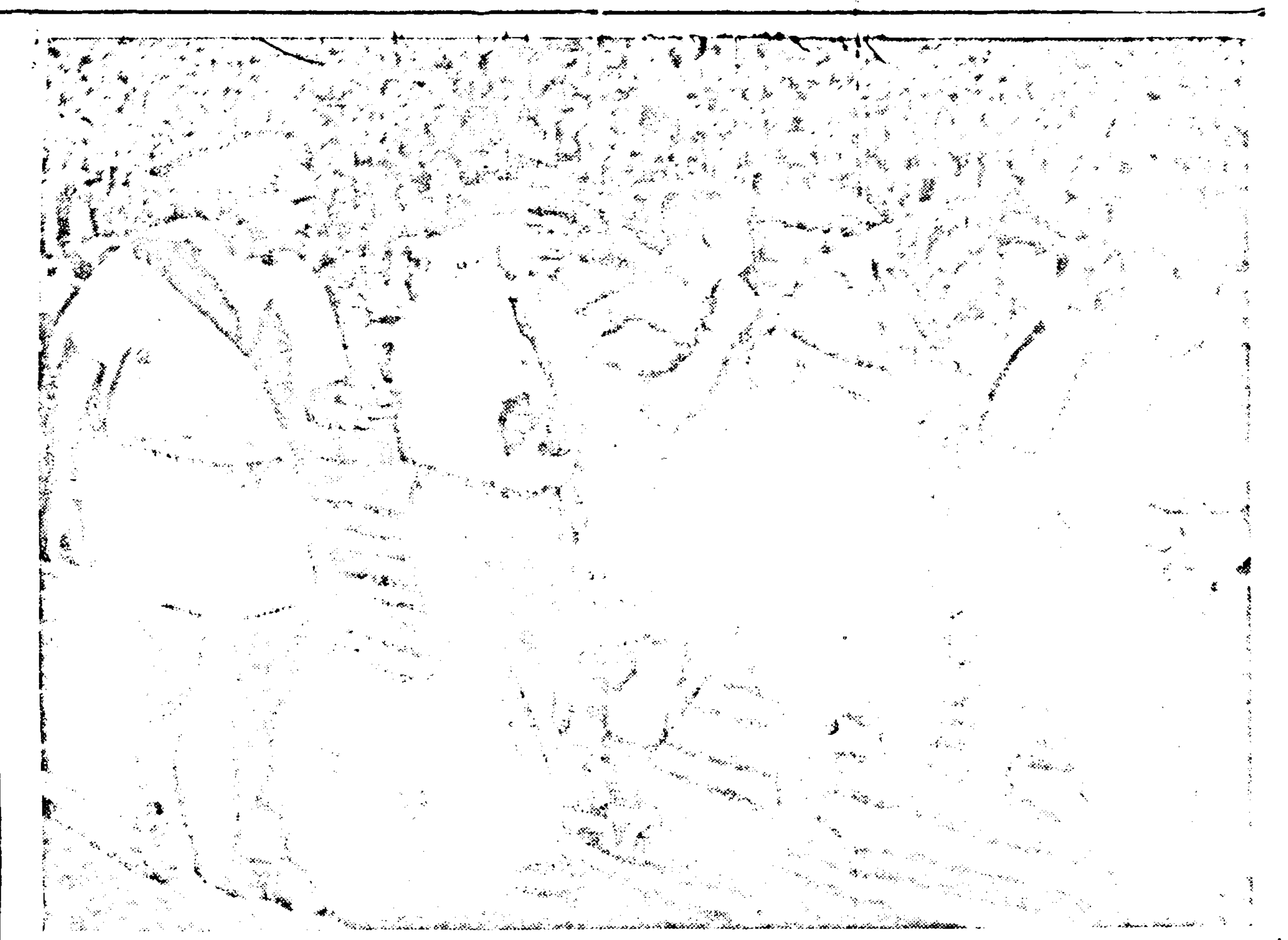
Wij geloven niet, dat wij iets nieuws vertellen, maar wij willen er toch nog eens de nadruk op leggen, dat het Nederlands Elftal van nu in elk geval aanzienlijk sterker is dan dat van vier jaren geleden.

Maar dat wil nog niet zeggen, dat de invoering van het semi-professionalisme aansprakelijk mag worden gesteld voor deze verbetering. Door het geven van premies voor training is weliswaar het uithoudingsvermogen en is ook de lichamelijke conditie van de spelers wel verbeterd, doch de opvoering van de technische bekwaamheid heeft hiermede geen gelijke tred gehouden. De uitwerking van de betaling volgt pas veel later, namelijk bij de komende voetbalgeneratie. Voor de oudere generatie is zij te laat gekomen, evenals voor de trainers, die zich nog moeten aanpassen. De competitiewedstrijden maken ons dat ook nu nog elke zondag duidelijker.

Nee, de winst voor de nationale ploeg schuilt in de terugkeer van spelers, die in het buitenland als beroepsspeler optraden. Zij vormen de kern van de ploeg, want indien men De Munck, Van der Hart, Wilkes en Lenstra, die men toch ook wel tot de grote cracks mag rekenen, uit de ploeg neemt, blijft er met de nodige aanvulling van jongeren een elftal over, dat weinig beter is dan dat van vóór de invoering van het semi-professionalisme. Die cracks evenwel worden een dagje ouder en dat wreekt zich in het bijzonder, indien de tegenpartij in hoog tempo speelt en een scherpe dekking toepast. Wie daartoe bij machte is, kan het Nederlands Elftal verslaan, maar wie dat niet kan en zich het Nederlandse tempo laat opdringen, verliest negen van de tien keren!

Wij zijn benieuwd, tot welke kategorie de ploeg van Curaçao onder het kunstlicht van het Stadion-Feijenoord zal blijken te behoren.

B. M. Schilperoort

De scheidsrechter van een wedstrijd tussen twee Argentijnse voetbalclubs wordt, na door het publiek gemolesteerd te zijn, onder politiebewaking naar de kleedkamer geleid. Ook in Nederland — zo schrijft onze sportmedewerker — komt het tegenwoordig herhaaldelijk tot verwerpelijk optreden tegen scheidsrechters. Gelukkig echter alleen bij club- en niet bij internationale wedstrijden!

NIEUWS IN HET KORT

Praag. — Op 30 april, de traditionele feestdag van de Tsjechoslowaakse jeugd, zullen afbeeldingen van „oorlogsaanstokers" uit het westen op de brandstapel worden verbrand, aldus is te Praag bekendgemaakt.

—:—

Chicago. — In de omgeving van Chicago wordt de grootste schuilkelder tegen aanvallen met atoombommen gebouwd. Deze kelder, die tegen alles bestand is op een voltreffer met een waterstofbom na, kan veertien dagen lang 200 personen herbergen. De muren zijn van staal en een betonlaag van anderhalve meter dikte.

—:—

Mexico City. — Ook de Mexicaanse president ontving onlangs een brief van Chroesjtsjef, waarin deze om steun voor het Russische streven inzake staking van kernproeven verzocht.

—:—

New York. — De Amerikaanse marine heeft een film vertoond waaruit blijkt dat zij het probleem om van een ondergedoken duikboot een ballistisch projectiel van het type Polaris af te schieten, heeft opgelost. Men hoopt de Polaris die een reikwijdte van 2.500 km heeft, in 1960 voor operationeel gebruik gereed te hebben.

—:—

Dublin. — In Noord-Ierland zijn onlangs in de nacht drie bomaanslagen gepleegd, naar de politie aanneemt door het verboden Ierse republikeinse leger. Er vielen geen slachtoffers.

—:—

Milaan. — De erfgenamen van Edwige Mussolini, zuster van de vroegere Italiaanse dictator, zijn in Milaan een proces begonnen wegens het verdwijnen van Mussolini's testament.

—:—

Bonn. — Generaal Franco heeft de Westduitse minister van buitenlandse zaken von Brentano, ter ere van diens bezoek aan Spanje het Grootkruis in de Orde van Isabella verleend.

—:—

N.w York. — De werkloosheid in de Verenigde Staten is in maart met 25.000 gevallen tot 5.198.000 gestegen.

—:—

Moskou. — De koning en de koningin van Nepal zullen deze zomer een officieel bezoek aan de Sowjet-Unie brengen. Zij zijn uitgenodigd door president Worosjilof, zo meldt het Russische nieuwsbureau Tass.

—:—

Detroit. — Te Detroit is Edward J. Hill, een luchtvaartpionier die ook talrijke ballontochten heeft gemaakt, op 65-jarige leeftijd overleden. Hill was technisch medewerker van prof. Picard, toen deze een van zijn eerste ballonreizen maakte.

Kwartaalwedstrijden tussen tennisploegen van C.S.C. en Asiento

Willemstad. — In het afgelopen weekend werden de kwartaalwedstrijden tussen de „A"-afdelingen van de Curaçaose Sportclub en Asiento op de banen van C.S.C. te Scharloo gespeeld, waarvoor tamelijk goede publieke belangstelling bestond.

Tegen de verwachtingen in wist Lampe te winnen van de over het algemeen goed spelende Ruben Flores, die tot 3 maal toe op matchpoint stond, doch de partij toch verloor van Lampe, die in goede vorm was.

Zowel de enkel- als dubbelspelen hadden hun spannende momenten en over het algemeen was het spel goed. Vooral het damesenkel tussen mevr. v.d. Ploeg en Salas was bijzonder spannend en mevr. v.d. Ploeg toonde, dat zij weer tot haar oude vorm terugkeert.

Hieronder de uitslagen:

S. Lampe (SCS) — R. Flores (Asiento) 6—3, 3—6 en 8—6; N. Chumaceiro (CSC) — Ch. de Jongh (Asiento) 4—6 en 4—6; G. Hoetink/N. Easton (CSC) — C. v. Bremen/D. Drechsel (Asiento) 3—6 en 4—6; mej. E. Jansen (CSC) — mevr. P. Montijn (Asiento) 6—0, 3—6 en 3—6; mevr. H. Hofland/mevr. J. v.d. Brugge (CSC) — mevr. E. Nebbeling/mevr. C. Elvers (Asiento) 6—2, 4—6 en 6—4; J. Knottenbelt/J. v.d. Brugge (CSC) — D. Storm/K. Crice Le Roy (Asiento) 6—4 en 6—1; O. Salas/O. Burghardt (CSC) — D. Boll/A. v.d. Wall (Asiento) 3—6, 6—0 en 8—6; mevr. H. Hofland/heer N. Chumaceiro (CSC) — mevr. G. Noordhoek Hegt/heer F. Mittertreiner (Asiento) 8—6 en 6—4; mevr. L. Salas (CSC) — mevr. A. v.d. Ploeg (Asiento) 4—6 en 1—6.

In deze afdeling wisten de CSC-mensen dus te winnen met 5—4. Op 26 en 27 april zullen de wedstrijden van de B-afdeling op de banen te Rust en Burgh gespeeld worden, waarna de prijsuitreiking plaats vindt.

—:—

Ottawa. — Canada's grootste dagblad, de „Toronto-Star", is voor ruim 25 miljoen dollar aan de maatschappij Awthorn verkocht, het hoogste bedrag, dat ooit voor een dagbladbedrijf is neergeteld.

HEER BOMMEL en de Zwarte Zwadderneel

3142 Toen Zwadke Kornelisz heer Bommel overeind geholpen had en hem een weinig had afgestoft, vond de laatste al spoedig zijn oude zelf terug.

„Het is treurig!" zo riep hij uit. „Wat een toestanden! Geen wonder, dat de wereld vol narigheid is, wanneer men de schurken uit de gevangenis laat ontsnappen! Daardoor loopt het land al gauw vol misdadigers en daarom is er geen plaats meer voor heren van mijn stand'.'

Doch de ander schudde het hoofd.

„Ik zie dat anders", sprak hij met schrale stem. „Wij moeten vertrouwen hebben in de overheid; waar zouden we anders blijven?

Wanneer men de gevangenen laat ontsnappen, zal men daar wel een gegronde reden voor hebben. Wij, kleine lieden, kunnen dat allemaal niet zo begrijpen, broeder. En daarom past ons slechts berusting".

...

„Ach wat" riep heer Ollie woedend. Wanneer men een ontvluchting ziet dan is het de plicht van ieder oppassend burger om de booswichten tegen te houden! Uit!"

Met deze woorden snelden hij de hoek om totdat hij voor de ingang van de gevangenis stond.

„Gauw!" riep hij tot de bewaker, „er zijn er een paar ontvlucht! Ze hebben me tegen de grond geslagen en ze zijn in het bos verdwenen!"

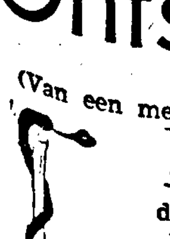
...

„Doch de schildwacht bleef rustig staan. Er verscheen alleen een wantrouwige blik op zijn gelaat en hij liet zijn geweer van de schouder zakken.

„Ik ken die trucjes!" gromde hij. „Je wilt me hier weglokken, hé?"

Ontsteking van neuskeelholten

(Van een medische medewerker)

In de voortdurende verdedigingsstrijd tegen de niet aflatende aanvallen van bacteriën en virussen zijn de amandelen nuttige voorposten. Wij hebben bij een vorige gelegenheid hierover reeds het een en ander verteld.

Vandaag nog iets over ontstekingen van de neuskeelholten en de omgeving. Wij zullen eerst iets vertellen over de verschillende holten in ons hoofd. Op de eerste plaats die rond de neus, de zogenaamde neusbijholten. De grootste bevinden zich ter weerszijden van de neusvleugels in de bovenkaak en heten daarom kaakholten. Boven de ogen is het uitstekende voorhoofdsbeen evenmin massief, het bevat de voorhoofdsholten. Verder bevinden zich nog een aantal kleine holten of luchtcellen in het zeefbeen tussen de neusholte en de grootste holte van de schedel, de hersenholte. Behalve deze laatste staan alle genoemde holten via een opening in verbinding met de neusholte, vandaar hun gemeenschappelijke naam: neusbijholten. Door deze openingen kan het in deze holten gevormde slijm naar de neus afvloeien. De betekenis van de neusbijholten schijnt voornamelijk te zijn dat zij het gewicht van de schedel beperken. Lucht is lichter dan massief bot.

Een deel van het traanvocht komt ook in de neus terecht. De traanklieretjes die in het bovenste ooglid zijn gelegen produceren voortdurend vocht om de oppervlakte van het oog vochtig te houden. **Als dit niet gebeurt zou het doorzichtige hoornvlies uitdrogen en troebel worden, hetgeen verlies van het gezichtsvermogen zou betekenen. In normale omstandigheden produceren de traankliertjes ruim voldoende vocht, dat door het knipperen van de oogleden over de gehele oppervlakte van het oog wordt verspreid. Om te voorkomen dat het overtollige vocht ons voortdurend over de wangen zou lopen zoals bij huilen het geval is, wordt het teveel via een heel fijn kanaaltje naar de neus gevoerd.**

Het begin van dit kanaaltje is als een puntje te zien aan de neuszijde van het onderste ooglid. Eenmaal in de neus gekomen verdampt het traanvocht snel door het langsstrijken van de ademhalingslucht, zodat het niet uit de neus zal lopen.

De genoemde neusbijholten doen bij een flinke ontsteking van de neus, zoals die meestal ontstaat na een gewone verkoudheid, altijd min of meer mee. Door de eigenlijke verkoudheid, het kortdurende stadium van het niezen en de overvloedige afscheiding van waterig vocht worden de slijmvliezen van de neus en zijn bijholten beschadigd en krijgen de bacteriën, die zich daar van oudsher al genesteld hadden maar geen kwaad doen zo lang het slijmvlies intact was, de kans dieper door te dringen in het weefsel. Er ontstaat nu een etterige ontsteking, die in korte tijd soms meer zakdoeken kan vragen dan de linnenkast rijk is. De duur en intensiteit van deze ontsteking wisselen nogal.

De meeste mensen zijn er na één week vanaf, anderen blijven er wekenlang mee sukkelen. De ontsteking zeurt voort in een of meer neusbijholten, meestal de kaakholte, die de grootste is. Als U weet, dat deze zo groot is als een stuiter kunt U begrijpen, waar de soms grote hoeveelheid etterige afscheiding vandaan komt. Voor het chronisch worden van een neusbijholteontsteking zijn meerdere oorzaken aan te wijzen, o.a. afwijkingen in de inwendige bouw van de neus, bijvoorbeeld een te nauwe opening van een bijholte naar de neus, die juist bij een ontsteking, als alle weefsels opzwellen, nog nauwer wordt of zelfs geheel afgesloten raakt. Daardoor kan de noodzakelijke reiniging van de bijholte niet plaats vinden en de ontsteking krijgt een ernstig karakter. Dit laatste komt voornamelijk voor bij een verse verkoudheid, respectievelijk bijholteontsteking. In de meeste gevallen is het dan mogelijk met bepaalde stoffen de zwelling te doen verminderen, waardoor de afvloed weer op gang komt. Hierop berust de toepassing van de neusdruppels, die de zwelling van de weefsels doen afnemen, hetgeen bovendien een gevoel van opluchting geeft. Neusdruppels werken echter als een tweesnijdend zwaard. Vooreerst zijn er ondeugdelijke, met name als zij olie bevatten waardoor juist het ontstaan of onderhouden van een bijholteontsteking in de hand wordt gewerkt, hetgeen ook geschiedt bij te veelvuldig of langdurig gebruik van betere neusdruppels.

Vooral bij kinderen zijn langdurige ontstekingen van de neusbijholten niet zeldzaam en kunnen zij evenals chronische ontsteking van de amandelen oorzaak zijn van allerlei klachten en verschijnselen, die op het eerste gezicht niet altijd wijzen op de bijholten als de oorspronkelijke boosdoeners.

ERIC DE NOORMAN — De Koningin van de Eilanden

5. Het blijkt een groot eiland te zijn, waar de Noren nu op af varen. Svein, die zich om zijn wond niet veel bekommert, heeft wederom het roer ter hand genomen. Ze brengen de schepen zo dicht mogelijk onder de kust, die uit steil uit de zee opgaande rotsen bestaat. Hier en daar zijn afwisselend wat lagere gedeelten en zover het oog reikt zien ze naaldwouden. Van menselijke bewoning is niets te bespeuren en al met al staat het hun hier wel aan. In overleg met Winonah besluit Eric te landen. Ze ontdekken een smal, stenig strandje, dat hiertoe het beste geschikt lijkt. In de beschutting van de hoge rotsen liggen de schepen mooi uit de wind en even later plonzen de plechtankers in de nu vrij kalm geworden zee. Eric neemt Svein, Axe en een krijger mee en ook Wolf. Met het roeibootje varen ze naar de wal en nadat ze geland zijn, trekken ze het bootje zo hoog mogelijk op het smalle strand. Eerst kijken ze even rond, om de omgeving eens goed op te nemen. Niets verstoort de stilte, dan het voortdurende ruisen van de neervallende regen. De krijger blijft bij het bootje en Eric, Svein, Axe en Wolf trekken behoedzaam verder het eiland in.

Sport- en Ontspanningsvereniging „VICTORIA" hield feestavond te Suffisant

Suffisantdorp. — Zaterdagavond j.l. vond er in de Algemene Feestzaal op Suffisantdorp een feestavond plaats van de Sport- en Ontspanningsvereniging „Victoria", ter gelegenheid van het éénjarig bestaan van de vereniging en de installatie van het nieuw bestuur.

De overgrote meerderheid van de leden van „Victoria" zijn de z.g. teen-agers die dan ook in grote getale aanwezig waren om deze eerste verjaardag van hun bloeiende vereniging te vieren.

Om ongeveer 21.00 uur opende ceremoniemeester Cyril Leetz de feestelijke bijeenkomst en heette de aanwezigen welkom. Vervolgens gaf hij het woord aan de heer H.M. van Delden, die de vereniging bereid had gevonden om een feestrede uit te spreken.

De heer Van Delden releveerde de moeilijke weg die de initiatiefnemers hebben moeten afleggen om de vereniging te maken wat het heden is. „Gedurende haar jong bestaan heeft de vereniging bewezen in een behoefte te voorzien. Ongetwijfeld heeft jullie vereniging bijgedragen tot de sociale vorming van de rijpere jeugd van Suffisant en daarbuiten," aldus de heer Van Delden. Hij gaf Bestuur en leden de raad om op de ingeslagen weg voort te gaan. Hoe groot de moeilijkheden mogen zijn die jullie op die weg ontmoeten, geef nooit de moed op. Denk altijd aan de betekenis van de mooie naam van jullie vereniging en dan kan het niet anders of voor „Victoria" zal het altijd Victorie zijn!"

Vervolgens werd de heer Eugene Dongen, die enige dagen geleden in een algemene ledenvergadering voor de tweede maal als voorzitter werd gekozen, door de heer van Delden als zodanig geïnstalleerd.

De heer Dongen wilde allereerst een woord van dank richten aan het adres van de CPIM die zo sympathiek staat tegenover de vereniging. Hij dankte de heer van Delden voor zijn mooie en inspirerende woorden. Een voor een werden de overige leden van het bestuur naar voren geroepen.

Deze officiële gedeelte werd besloten met het aanbieden van een prachtige ruiker aan het dochtertje van de heer van Delden, Astrid. 11-jarige Astrid wilde niet achterblijven bij haar vader en een kort'e vlot uitgesproken speechje bedankte ze voor de mooie bloemen.

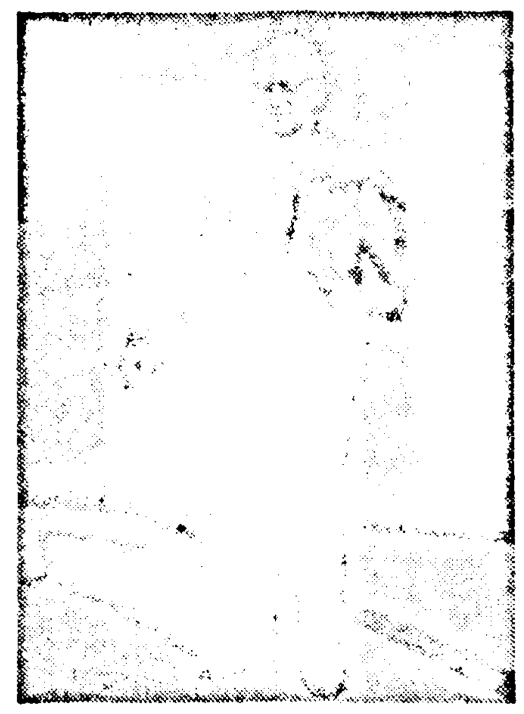
Hierna kwam conjunto „Universal" aan het „woord" en kwamen de benen los op de dansvloer. Tot ongeveer twee uur bleef men gezellig bijeen en kan het bestuur en leden van „Victoria" terugzien op een zeer geslaagde geestavond.

Het nieuwbestuur ziet er als volgt uit:

Algemene Voorzitter: Eugene Dongen, Onder-Voorzitter: Casper Llewellyn, Secretaris: Daniel Ignacio, Penningmeesteres: Mej. Geraldiene Erling, 2de Secretaresse: Mej. Georgetina Pluim, Voorzitter Tofel afd.: Cyril Leetz, Voorzitter Judo afd.: Eddy Oudsten, Ass'stent Wigberto Madrid, Commissarissen Stanley Belfor, Mej. Marcelle Brooks, Stanley Dongen en Robert Gout.

Tussen de rapporten

(Van een medewerker in Nederland)

Mgr. mr. F. J. C. M. Op de Coul

„De ene helft van Nederland bestookt tegenwoordig de andere met rapporten. Wie kan — alleen al wat het onderwijs betreft — die publikaties nóg bijhouden? En zo men ze al bij houdt, dan ontbreekt toch de tijd om de inhoud van al die rapporten te laten bezinken. Je moet in de discussies maar zien dat je ijlings een standpunt formuleert." Het geeft de belangstellende buitenstaander, die door de vele bomen het onderwijs-bos in zijn huidige situatie nauwelijks meer kan zien, enige troost deze uitspraak te horen uit de mond van iemand, die zelf midden in het onderwijs staat: mgr. mr F. J. C. M. Op de Coul. „Als je niet oppast, behoor je heel gauw tot degenen, die van steeds meer dingen steeds minder weten," zegt de directeur van het r.-k. centraal bureau voor onderwijs en opvoeding. „Er is bezinning nodig over vragen als: wat moeten we verstaan onder openbaar onderwijs, wat is nu eigenlijk katholiek onderwijs, hoe ligt het met de rechten van de ouders en hun medezeggenschap, wat te zeggen van bijvoorbeeld de schoolgezondheidszorg, wat willen we op het stuk van coëducatie en coïnstructie enz." Intussen gaat mgr. Op de Coul zelf ook niet vrij uit wat het bestoken met rapporten aangaat: hij heeft zitting gehad in tal van commissies op het gebied van onderwijs en opvoeding en kortgeleden is er nog een rapport-Op de Coul inzake de overlading verschenen — de overlading bij het onderwijs wel te verstaan.

Dat het overigens met het „weinig van veel" weten bij deze voorman van het katholiek onderwijs nog wel meevalt, zal ieder, die ook maar een tikje wegwijs is in de Nederlandse onderwijswereld u kunnen vertellen. Hij staat aan het hoofd van een instelling, die uit de onderwijs-situatie zoals we die in Nederland kennen, niet weg te denken is. Het r.-k. centraal bureau, dat een staf heeft van een kleine vijftig mensen, is een centrum, dat de onderwijsaangelegenheden nauwlettend in het oog houdt, de routinezaken evengoed als de vele nieuwe problemen, die zich vooral na de oorlog voordoen. Bij kwesties als daar zijn de rechtspositie van de onderwijzers, het onderwijzerstekort, de jurisprudentie bij verschillende takken van onderwijs, het godsdienstonderwijs, het bouwvolume — om maar een greep te doen uit de stapel — spreekt het bureau een woord, dat meetelt.

Regelmatig pleegt mgr. Op de Coul overleg met degenen, die in de praktijk van het onderwijs staan. Zelf heeft hij rond vijfentwintig jaar voor de klas gestaan. In Roermond was hij eerst leraar en later prefect van de interne leerlingen; vervolgens is hij directeur geweest van het bisschoppelijk college te Sittard. Zijn studie in Leiden dateert uit de eerste jaren van zijn priesterschap: na zijn wijding werd hij door de bisschop van Roermond aangewezen om rechten te studeren. Nu mgr. Op de Coul zijn veertigjarig priesterjubileum gaat vieren — zaterdag is de receptie en zondag draagt hij een plechtige hoogmis op — zou een vermelding van zijn vele, zeer vele nationale en internationale functies zeker wel op haar plaats zijn. We zien daar echter maar van af — tenslotte ondertekent hij wanneer hij in het maandblad van zijn bureau, „Het Schoolbestuur", aan het woord is, ook gewoon met: Frans Op de Coul. Dat hij veelvoudig directeur, president, voorzitter en curator is, zegt toch altijd nog minder dan dat hij de man is van „het" centraal bureau.

Hij woont naast en bijna in dit bureau aan het Bezuidenhout te Den Haag. De voordelen hiervan zijn duidelijk; het nadeel is echter, dat de directeur dan ook altijd tussen de papieren zit. „Je ziet de dingen soms veel duidelijker wanneer je op een zondagmiddag eens gaat wandelen," zegt mgr. Op de Coul. Op de vraag of die zondagse wandelingen hem al klaarheid hebben verschaft over de zaak, die de gemoederen van de onderwijsmensen thans het drukst bezig houdt — de komende raamwet voor het voortgezet onderwijs — heeft hij ons echter nog maar niet geantwoord.

Spanje drijft handel met de Oosteuropese landen

Franco gaat zelfs met Tito zaken doen

(Bijzondere correspondentie uit Spanje)

De integratie van Spanje in de organen van de Europese economische samenwerking voltrekt zich zeer langzaam. Evenwel heeft de permanente Spaanse missie in Parijs, onder leiding van don Jaime Argüelles, reeds enkele voor Iberia bevredigende resultaten geboekt. Onlangs is Spanje officieel toegelaten tot de landbouwsector van de Organisatie voor Europese Economische Samenwerking en vervolgens heeft het land het recht als toehoorder alle bijeenkomsten van de diverse organen bij te wonen. Tenslotte heeft de secretaris-generaal van de O.E.E.S. Spanje uitgenodigd een rapport op te stellen, waarin het land zijn wensen en projecten vervat, welke een toenadering tot de zeventien landen van de organisatie zouden kunnen bewerkstelligen. Een speciale commissie van economische deskundigen is met de samenstelling van dit rapport belast. Tot een van de neteligste opgaven van deze commissie behoort de stabilisering van de peseta. Na een nieuw laagterekord in november te hebben bereikt, vertoont die peseta thans — eerder dan in Spanje zelf werd verwacht — een redelijke stijging, die naar wordt aangenomen, met het toeristenseizoen in het verschiet, tenminste enige tijd zal aanhouden. Optimisme lijkt gewettigd, nu Spanje blijk geeft serieus het probleem van de geringe produktiviteit van de arbeiders aan te vatten en bovendien paal en perk gaat stellen aan de bijna spreekwoordelijk geworden corruptie van zekere industriële „clans": de minister van Handel, senor Ullastres heeft niet geschroomd persoonlijk in te grijpen in enkele gevallen, waarbij zeer hoge regeringsfunctionarissen betrokken waren. Anderzijds acht Spanje de tijd gekomen zijn isolement — dat grotendeels ook door het land zelf is opgeroepen — te doorbreken, door het op grote schaal afsluiten van handelsakkoorden, gedurende de laatste maanden zelfs met landen achter het IJzeren Gordijn. Dat het meest anti-communistische regiem van Europa hier tenslotte toe is overgegaan, vindt zijn oorzaak in de schier hopeloze economische situatie van het land en het schreeuwende gebrek aan deviezen.

Spanje heeft zich niet langer laten weerhouden toenadering te zoeken tot een van de meest hardnekkige tegenstanders van generaal Franco, zijn communistische tegenvoeter Jozef Tito. Tijdens de burgeroorlog was Tito een van de bekendste leiders van de „Internationale Brigade", die tegen de troepen van Franco streed. Vertegenwoordigers van de Nationale Bank van Joegoslavië en afgevaardigden van de Spaanse bank voor buitenlandse handel hebben onlangs te Genève contact opgenomen, teneinde te komen tot een handels- en betalingsakkoord. Deze besprekingen werden te Parijs voortgezet en naar verluidt zou het verdrag reeds ondertekend zijn. Blijkbaar heeft Franco van de zijde van Belgrado weinig oppositie ondervonden, zelfs niet wat betreft het herstellen van diplomatieke betrekkingen tussen beide landen. Spanje wil aan Joegoslavië leveren, kurk, koper, textiel, olijfolie, ijzererts en pyriet. Joegoslavië is bereid in ruil daarvoor tabak, hout, vlees, machines en electrische uitrusting te zenden. In totaal zou hiermede een bedrag van 5 millioen dollar gemoeid zijn.

Ook met de regering in Praag is een handelsovereenkomst gesloten in de vorm van een compensatie-verdrag ter hoogte van vier miljoen dollar. De onderhandelingen hierover werden te Berlijn gevoerd. Tsjechoslowakije levert vliegtuigen, machinerieën, electrische apparaten, optische instrumenten en staal, Spanje zal ijzererts, fruit en pyriet exporteren. Met de eerste zending ijzererts was Spanje niet zo gelukkig. Van de acht monsters die naar Tsjechoslowakije werden verzonden werden er slechts twee aanvaard. Wat het fruit betreft, waren de Spanjaarden fortuinlijker. Voor de eerste maal sedert twintig jaar werd weer een trein mandarijnen naar Praag gestuurd. Deze vruchten waren niet in kisten verpakt, maar los in koelwagen gestort, en rechtstreeks van Valencia naar Tsjechoslowakije verzonden. De reis duurde zes dagen. Bij aankomst bleek slechts twee procent van de zuidvruchten bedorven te zijn.

De toenadering tot Oost-Duitsland is voorlopig op niets uitgelopen, daar Oost-Berlijn eist dat Spanje eerst de Oostduitse regering erkent Wel zal Spanje deelnemen aan de Leipziger Messe. Via een relatie in Zwitserland werd daar een stand gehuurd van 500 vierkante meter, waar Spanje zijn exportproducten zal tentoonstellen.

Met Polen werd als eerste communistisch land een handelsverdrag aangegaan. Via Warschau schijnt Spanje ook contact gezocht te hebben met Moskou, teneinde tot handelsbesprekingen te geraken. Het is evenwel de vraag of na de jongste Spaanse razzia, waarbij een honderdtal zogeheten communisten achter slot en grendel werd gezet, Rusland nog wel genegen tot onderhandelen zal zijn.

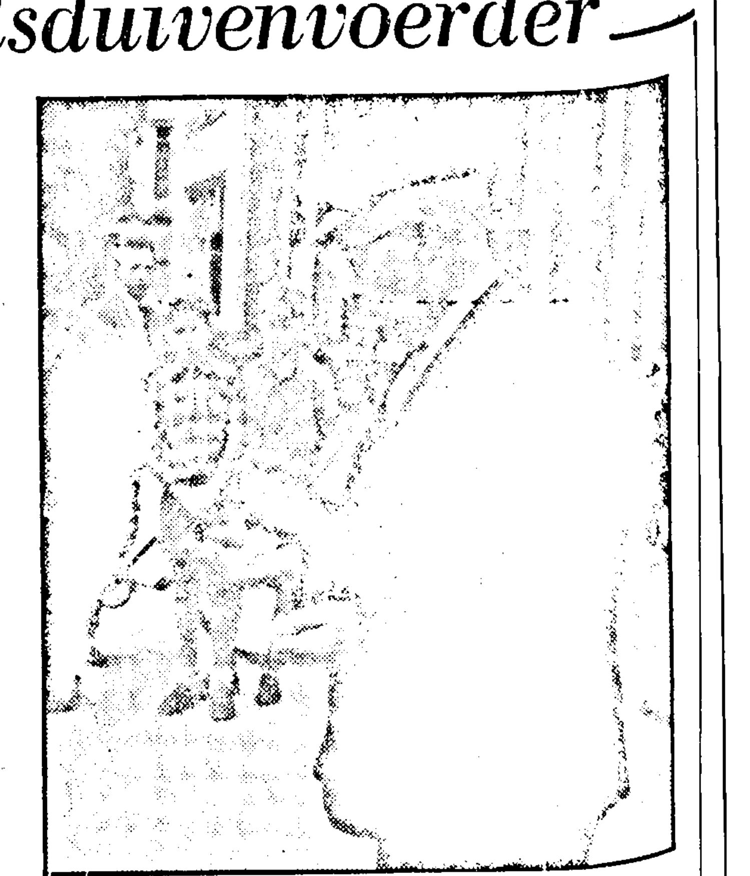
Asuncion. — De voetbal landenwedstrijd tussen Paraguay en Argentinie is geeindigd in een 1-0 overwinning voor Paraguay. Het doelpunt werd in de eerste helft gescoord.

—:—

Boedapest. — Hongarije en Zuid Slavie, twee landen die zich geklasseerd hebben voor de eindronden van het tornooi om het wereldkampioenschap voetbal, hebben in het Nep-stadion te Boedapest tegen elkaar gespeeld. De Hongaren wonnen met 2-0. De ruststand was 1-0.

Stadsduivenvoerder

(Van een medewerker in Nederland)

J. Noeken

De duiven van Gruno's veste, die hun gevederd leven slijten op en rond de Martinitoren en in de nabijheid van de Grote Markt, zulks tot meerdere eer en glorie van de stad Groningen, krijgen weer op tijd hun dagelijks voer. In het gebouwtje van de V. V. V. stond duivenvoer in voldoende mate, daar niet van. Daar zorgt de Bond van Groninger graanhandelaren voor. Maar de regelmatige distributie was enigszins gestoord door het plotseling overlijden van de officiële stadsduivenvoerder, Egbert Tromp de Boer. In de daarop volgende dagen waren de duiven onrustig. De charmante feeën van de V. V. V. hebben met de gebruikelijke elegance weliswaar het voer gestrooid, opdat de duiven te eten kregen, maar ze pikten de graankorrels vrij rusteloos en lusteloos. En toen kwam er een oud heertje, keek belangstellend toe, groette de V.V.V.-feeën vriendelijk en gaf te kennen, dat hij deze verrichtingen met veel liefde en toewijding op zich zou willen nemen, indien tenminste het benodigde voedsel niet uit zijn mond en die van de zijnen gespaard behoefde te worden, want al dat graan kon er van een schaars pensioentje beslist niet af.

Sinds die dag is er weer een duivenvoerder in Groningen, al is de man nog niet officieel als zodanig geïnstalleerd, maar dat komt binnenkort nog wel. De gevleugelde vrienden van stad-Groningers en vreemdelingen worden verzorgd door de 76-jarige heer Jan Noeken, zelf een duivenliefhebber. De duiven kennen hun verzorger al heel precies. Wanneer de voordeur van de aardige woning aan het (naburige) Martinikerkhof, waar het echtpaar Noeken van een rustige oude dag geniet, geopend wordt, komen de duiven al van heinde en ver aanvliegen. Ze volgen hun vriend en beschermer op diens korte wandeling naar de Grote Markt en pikken het voer uit diens hand, zelfs uit diens mond, hippen op zijn schouders en genieten van hun maal ondanks het drukke stadsgewoel dat ronkend en brommend voor de nodige onrust zorgt.

Duiven zijn voorname vogels. Men ziet het aan de statige trots waarmee zij hun dagelijks korreltje voer pikken. Ze zijn heel kieskeurig. Een grijs fantasie-pak schrikt hen af. De heer Noeken trekt dan ook voor dit ritueel 's morgens en 's middags zijn donker pak aan. Dat waren de duiven zo gewend, begrijpt u! Maar een bolhoed, zoals zijn voorganger er een droeg, komt er niet bij op. Duivenvoerder Noeken draagt een koene schipperspet!

Eerlijk gezegd heeft hij nog wel naar zijn oude bolhoed gezocht, maar zijn echtgenote, mevrouw Jurriena Noeken-Frans, was hem een slag voor. Ze mocht haar man niet zien met een dergelijk hoofddeksel en heeft het geval snel in de kachel gestopt en er theewater op gekookt.

Duivenvoerder Noeken doet dit werk met veel plezier als een aardige vrije tijdsbesteding. Vroeger heeft hij zelf duiven gehad, al was er toen weinig vrije tijd. „Vakantie bestond toen nog niet voor een stoker en er moest hard gewerkt worden om een gezin met 15 kinderen (thans nog tien in leven) groot te brengen". In zijn jonge jaren voer de heer Noeken als stoker op de grote vaart, later werkte hij als zodanig in een strocartonfabriek te Oud-Pekela, waar het gezin Noeken woonde, en nog later op de Friesch-Groningse Suikerfabriek. Dagelijks fietste hij van Oude Pekela naar zijn werk in Groningen — 37 km — en terug. Onvermoeid trapte hij door weer en wind. Met genoegen duikt hij in de rijke herinneringen van zijn arbeidzaam leven, dat eigenlijk al serieus begon toen hij 8 jaar was. Toen werkte hij nl. al als „koetsier" op de groentewagentjes, die destijds getrokken werden door geiten en verdiende vijftig cent per week!

Veel is er veranderd in de 5. jaren, die het echtpaar Noeken samen heeft doorgebracht, maar de vogels zijn tenminste gelijk gebleven. 's Morgens om 5 uur trippelen ze al voor zijn deur en wachten op hun verzorger, de stadsduivenvoerder van Groningen.

Specialist in rozen

Mathieu Leenders

(Van een medewerker in Nederland)

In de kring van bloemisten staat de 74-jarige Mathieu Leenders uit Tegelen bekend als een uitermate vakbekwaam rozenkweker. Een alleszins verdiende reputatie, aangezien de heer Leenders op een meer dan vijftigjarige ervaring en op honderden bekroningen kan bogen. Nog onlangs is aan de indrukwekkende lijst bekroningen een nieuwe toegevoegd. Op het internationale concours voor nieuwe rozen te Parijs zijn vier nog naamloze rozen van rozenkwekerij firma M. Leenders en Co. te Tegelen bekroond met de hoogste onderscheiding: „Rose d'or de Bagatelle".

De jury kwalificeerde de Tegelse inzending als „de welriekendste en de fijnste" en derhalve werd Mathieu Leenders winnaar van de internationale rozenwedstrijd te Parijs, waaraan niet minder dan honderd kwekers hebben deelgenomen.

In de loop der jaren heeft Mathieu Leenders verscheidene successen geboekt. Met het stijgen van het aantal nieuwe rozen heeft het aantal bekroningen vrijwel gelijke tred gehouden.

Sinds Mathieu Leenders, jarenlang werkzaam in de boom- en rozenkwekerij van zijn vader en daardoor van huis-uit vertrouwd met de rozenkweek, zich uitsluitend op het kweken van rozen is gaan toeleggen, is het aantal rozen door hem met meer dan vijfhonderd nieuwe soorten uitgebreid. Een zeer omvangrijk werk wanneer men bedenkt, dat elke nieuwe roos langdurig geëxperimenteer vereist.

De resultaten van Leenders' experimenten en diverse kweekmethoden zijn verrassend geweest. Praktisch elke nieuwe roos werd in ons land of in het buitenland bekroond. Terecht kan rozenkwekerij Leenders vol trots en zonder de minste overdrijving in elke catalogus vijfhonderd internationale onderscheidingen vermelden, o.a. van Duitsland, Engeland, België, Frankrijk, Italië en Nederland.

De uitstekende kwaliteit van de door Mathieu Leenders gekweekte rozen — alle sterk van stengel, zeldzaam van kleur en lang houdbaar — heeft de rozenkweker zelf ook diverse persoonlijke titels en onderscheidingen opgeleverd. Zo b.v. is deze Tegelse rozenkweker hofleverancier van koningin Juliana, van het Vaticaan en van het Zweedse hof, terwijl hij bovendien nog drager van het officierskruis in de orde van verdienste voor de Franse landbouw en ridder in de orde van Oranje-Nassau is.

Het moeilijkste probleem bij zijn in hoge mate interessante en boeiende werk vindt Mathieu Leenders het geven van namen aan nieuwe rozen. De naamkeuze wordt bemoeilijkt door een te groot aanbod. Tal van personen willen graag aan een van Leenders' rozen hun naam schenken. Bij de pas bekroonde koperkleurig-rose rozen is de naamsaanduiding evenwel geen probleem. Zij zullen naar de titel van de verworven prijs „rose d'or de Bagatelle" worden gedoopt.

Kinderrechter zal beslissen over lot van CHERYL TURNER in moordzaak STOMPANATO

Los Angeles. — De jury heeft bij het gerechtelijk vooronderzoek naar de dood van Johnny Stompanato, „vriend van de filmster Lana Turner" en een onbekende in de „onderwereld" van de Amerikaanse westkust, verklaard dat Cheryl Crane, die hem met een keukenmes neerstak, hiermede een „gerechtvaardigde aanslag" heeft bedreven.

Stompanato bedreigde, als gemeld Lana Turner, toen hij door haar dochter Cheryl werd neergestoken.

De beslissing van de jury in het vooronderzoek is niet bindend voor de Kinderrechter, voor wie Cheryl 24 dezer zal verschijnen. Laatstgenoemde kan hiermede en met het in het vooronderzoek verkregen bewijsmateriaal echter wel rekening houden.

De Kinderrechter kan ook een volledig nieuw en officieel onderzoek gelasten, waarbij de thans gehoorde getuigen kunnen worden gedagvaard om opnieuw getuigenis af te leggen.

Hij kan ook Cheryl Crane verzoeken zelf haar lezing van het gebeurde te geven.

De Kinderrechter zal bij het geven van zijn oordeel in de eerste plaats rekening houden met hetgeen in het belang van Cheryl en haar toekomst is.

Hij kan een onderzoek naar haar geestestoestand gelasten en hij moet beslissen of Lana Turner voogdes zal blijven.

Mocht hij het wenselijk achten de filmster uit de voogdijschap te ontzetten, dan moet hij ook uitmaken aan wie deze zal worden toevertrouwd.

De restauranthouder Stephen Crane, voormalig echtgenoot van de filmster Lana Turner, heeft inmiddels te Hollywood verklaard dat hij de Kinderrechter, voor wie zijn veertienjarige dochter Cheryl, in verband met de dood van Johnny Stompanato, 24 dezer moet verschijnen, zal verzoeken hem de voogdij over het kind te geven, „ook al zou ik daarvoor een heleboel vuile was buitenhuis moeten wassen".

Crane is voornemens om, wanneer hem de voogdij zou worden toegewezen, Cheryl in huis te doen bij een familie, die hij kent en haar naar een particuliere school te zenden, waar men niet zou weten wie zij is.

De Kinderrechter zal moeten uitmaken of Cheryl al dan niet op vrije voeten zal worden gesteld. In laatstgenoemd geval zal hij ook een beslissing omtrent haar toekomst nemen, waarbij dus tevens het vraagstuk van het voogdijschap ter sprake zal komen.

Schip in nood

Vertaald door JOHAN M. PALM

74

„Neen, Godde. Ik moest hem laten praten. We hadden hem evenals jou, pas opgepikt. Hij kwam juist uit wat hij noemde de verschrikking van het geval. Hij heeft het lijk van Rouveyre met gebroken ruggegraat en ingeslagen hersenen in zijn armen gehouden. Je hebt het gehoord. Hij moest zijn hart luchten...... en ik wist niet dat je daar stond."

„Toen hij mijn antwoord aan Rouveyre en Bertrand herhaalde: „Waarom zouden we niet in New York aankomen, de Canopus is intact...... Als ik mijn ankers en kettingen niet meer zou kunnen inhieuwen", toen heb ik een schreeuw gegeven...... ten minste dat dacht ik: „Het is vals!"

„Hoezo, kapitein? Vals?"

„Begrijp me goed. Ik houd je niet voor een leugenaar. Ik heb die woorden wel degelijk gezegd. Maar jij...... ach, hoe kan ik het zeggen?...... je hebt er een betekenis aan gegeven. Je had juist gesproken over het „geruis van het water, de geur van de oceaan, de stilte van de machine, de duisternis" en dan opeens dat: „Waarom zouden we niet in New York aankomen?" Het was verbijsterend. Ja, toen zou ik gek geweest zijn! Maar je bent maar af en toe op de brug geweest; je heb zekere momenten niet bijgewoond, bepaalde gesprekken niet gehoord. Vooral......"

Godde zweeg, nam zijn zakdoek die naast hem op de rustbank lag en veegde zijn gezicht af.

„Ik ben kalm, is het niet, Vox? Ik spreek niet te luid. Wil je me geloven?"

„Ja, Godde, we geloven je."

„Wat ik nu ga zeggen — zweren jullie dat je het niet zult oververtellen? Dit raakt mij; er is niets wat me dwingt het te bekennen. Voor een gerecht zou ik er geen woord over zeggen, maar we zijn hier onder zeelui en onder mannen. En hij heeft me beschuldigd."

„Ik bezweer u, kapitein, dat ik u niet beschuldigd heb. Ik heb gesproken, gesproken omdat ik me daartoe gedrongen voelde......," smeekte Dufor, wiens handen weer beefden. „Er is iets dat je ontgaan is, misschien door de koorts, misschien ook doordat je te jong en te zeker van jezelf bent. Het is ook mogelijk dat je een vermoeden had, maar je hebt het niet uitgezocht. En dat zou die tegenspraken kunnen verklaren: „Vol vertrouwen...... bedrukt."

„Het is vreselijk," vervolgde Godde na een korte pauze, „de gezagvoerder van een schip te zijn en te worden beheerst door de gedachte: misschien zal het vergaan...... Men zou zijn leven geven...... men heeft er de zorg voor...... Ik kan het niet zo goed uitdrukken. Zelfs jij, Vox, kunt het niet volkomen begrijpen. Men moet het hebben beleefd. Niets ter wereld telt meer, zelfs wat men het liefste heeft.

„En jij hebt die twijfel niet bemerkt, Dufor — kan men het wel twijfel noemen? — toen die bij mij opkwam; of mijn smart toen die twijfel veranderd is in zekerheid dat alles wat er al gebeurd was, een kaaier, averijen, rollen, het raadselachtige gezegde van Derieu, bevestigd werd. Je was er niet bij toen Rouveyre met een mager gezicht eerst niet durfde spreken en toen uitriep: „We moeten hout stoken!" tegenover me ging staan, een levend beeld van de paniek die ik in mijzelf voelde opkomen...... die ik voelde opkomen," herhaalde hij, de blik op Dufor gericht. „Jij kwam op tijd om me „bedrukt" te zien en je hebt niet begrepen dat ik mijzelf het antwoord gaf: „in New York aankomen."

„Je hebt een monster van me gemaakt, ja, jij en die anderen," ging Godde met heftigheid voort, om een onderbreking door zijn officier te voorkomen, „je hebt van mij een monsterachtig beeld opgehangen, waaraan iedereen zijn steentje heeft bijgedragen......"

„Ga niet verder, Godde, ik smeek je," zei Vox met alle overredingskracht waartoe hij in staat was. „Je doet jezelf kwaad, je bent buiten adem, je hijgt. Je gloeit van koorts. Je moet rust nemen. Ik heb deze jongeman aangehoord en ik heb de gebeurtenissen in aanmerking genomen."

„Ik zal er in lange tijd geen meer beleven," hernam Godde met meer kalmte. „Wat rust betreft, dat komt later. Ik moet mijn scheepsverklaring opmaken en Dufor zal me daarmee helpen. Waar was ik ook weer?" vervolgde hij, met een ietwat dwalende uitdrukking om zich heen te hebben gezien. „Waarom ben je me in de rede gevallen?...... O ja, ik heb mij zelf geantwoord: „Als ik er niet in zou slagen de ankers en kettingen in te hieuwen." Eigenlijk geloofde ik niet in de doelmatigheid van zulk een maatregel... Wil je me nog een beetje cognac inschenken?"

Dufor aarzelde even. Was al die alcohol?... Maar Vox gaf hem een teken, hij stond op, greep het glas, schonk twee vingers cognac in en reikte het zijn vroegere chef aan.

„Dat doet me goed en ik geloof dat ik niets anders zou kunnen verdragen. Dank je. Neen, ik geloofde niet aan de doelmatigheid van die maatregel," hernam hij, nadat hij het glas geledigd en aan Dufor teruggegeven had. „Daarin heb ik me misschien vergist. Ik zou de Canopus er niet mee gered hebben, maar enige graden dichter aan de wind zou het strijken van de eerste reddingboot hebben vergemakkelijkt... Hoewel... We zullen daar later over spreken. Ik heb nu andere dingen te zeggen."

(Wordt vervolgd)

Uit de rechtszaal

Oranjestad. — Een 23-jarige man had zich voor de rechter te verantwoorden wegens een hele serie verkeersovertredingen, welke eindigden met het met geweld stoppen van verdachte door de politie, die geen andere weg meer zag dan een dienstwagen schuin op de weg van Noord te plaatsen. Deze zaak trok verleden jaar november zeer de aandacht.

Verdachte reed met waanzinnige snelheid door de stad, weigerde gehoor te geven aan bevelen van de politie om te stoppen, reed slingerend over de weg en leverde een groot gevaar op voor de omgeving. Tenslotte plaatste de politie, ten einde raad een dienstwagen schuin op de weg. De man reed met volle vaart op deze wagen in, waardoor beide wagens een total-loss werden. De bestuurder werd zwaar gewond en werd lange tijd in het hospitaal verpleegd.

Tijdens de zitting wordt door de officier naar voren gebracht, dat de man enkele bitters had gedronken (naar zijn zeggen 1 bitter en twee flesjes stout.) Te ernstiger acht de officier dit onverantwoordelijk optreden omdat verdachte juist zijn rijbewijs had teruggekregen, nadat hij het geruime tijd kwijt was geweest, ook al wegens rijden op onverantwoordelijke wijze.

Waarom reed verdachte door toen de politie hem sommeerde te stoppen? Hij vertelt, juist omdat hij zijn rijbewijs pas terughad, bang te zijn geweest.

De eis is dan een serie boetes, resp. ƒ 100.—, ƒ 15.—, ƒ 60.— en ƒ 15.— en bovendien de ontzegging van het recht om motorvoertuigen te besturen voor de duur van twee jaren.

De verdediger, mr. Burghart houdt een uitvoerig pleidooi, waarin hij naar voren brengt dat men hier vooral te maken heeft met een zeer ongelukkige samenloop van omstandigheden.

Verdachte was niet dronken, maar geraakte in paniek toen de politie hem wilde stoppen. Men mag de jongeman niet beoordelen door hem voor „vol" te verslijten. Het is een zeer eenvoudige jongeman, wiens reakties anders zijn dan van meer intelligente mensen.

Ofschoon pleiter in het algemeen grote waardering voor het werk van de politie heeft, meent hij dat dit keer toch te drastisch werd opgetreden. De verlichting van de wagen van verdachte was onvoldoende en hij kon de dwars op de weg staande dienstauto daardoor niet zien. Van dronkenschap was geen sprake en hoewel het optreden van verdachte niet valt te verdedigen moet toch wel rekening worden gehouden met het feit, dat hier feitelijk kleine oorzaken door allerlei omstandigheden tot grote gevolgen hebben geleid. Bovendien werd het kwaad reeds zwaar gestraft door de ernstige verwondingen van verdachte en het feit dat hij lange tijd in het ziekenhuis werd opgenomen. Pleiter vraagt een lichtere straf. Vooral de intrekking van het rijbewijs voor de duur van twee jaar acht spreker te zwaar. Voor tal van andere ten laste gelegde feiten vraagt pleiter vrijspraak wegens gebrek aan bewijs.

Na re- en dupliek bevestigt de rechter dan de eis voorzover het de boetes betreft en trekt het rijbewijs in voor de duur van één jaar.

Reed onder invloed

De volgende zaak is die tegen een man die onder invloed heeft gereden. Hij krijgt twee weken hechtenis en twee jaar intrekking van de bevoegdheid motorvoertuigen te besturen.

De volgende verdachte van Tanki Flip ontkent dronken te zijn geweest, maar krijgt toch ƒ 100.— boete en intrekking rijbewijs voor de duur van twee jaar.

„Ik zal het nooit meer doen", zegt de volgende verdachte, die ook al heeft gereden, terwijl hij onder invloed was. Ter verontschuldiging voert hij nog aan nu al vier jaar een rijbewijs te hebben, drie jaar getrouwd te zijn en nooit met de politie in aanraking te zijn geweest. Het helpt hem niet. Het vonnis luidt ƒ 75.— boete en intrekking voor de duur van één jaar en vier maanden.

Tragisch

Byzonder tragisch is de volgende zaak. Verdachte bestuurde, terwijl hij onder de invloed was een auto. Hij reed in op een wagen die zich aan de andere kant van de weg bevond. Een mede-inzittende, de heer Desiderio Ras werd uit de wagen geslingerd. Hij kwam zo ongelukkig terecht, dat hij een schedelbasisfraktuur opliep, tengevolge waarvan hij later overleed. De eis in deze zaak drie maanden hechtenis voorwaardelijk en intrekking van het rijbewijs voor de duur van drie jaar.

Verdediger van verdachte, de heer Henriquez, wijst er op dat het niet juist is dat de volledige schuld wordt geworpen op zijn cliënt. Het is duidelijk dat ook de chauffeur van de tegenligger onvoorzichtig heeft gereden. Het vonnis luidt dan drie maanden hechtenis voorwaardelijk, intrekking rijbewijs voor de duur van drie jaar, waarvan 1 jaar en 4 maanden voorwaardelijk.

Zielig als weerzinwekkend

Even zielig als weerzinwekkend is de zaak die poogde zijn vrouw door haar vergif te laten drinken van het leven te beroven. Het is een trieste historie van simpele, onvolgroeide mensen. De man huwt een prostituee. Wantrouwt haar, weigert haar te onderhouden en is dan woedend als zij haar treurig „beroep" weer opvat. Hij gooit ammonium en silicum fluoride in haar koffie. Zij proeft het echter en spuwt het tijdig uit. Besloten wordt een psychiatrisch rapport te laten uitbrengen. De zaak komt op 16 mei opnieuw voor.

Carnaval — nasleep

De laatste zaak van de morgen is die tegen een 27-jarig man, die gehuwd is en vader van kinderen, die er met de 17-jarige dochter van buurvrouw van doorging. Hem is ten laste gelegd schaking en onttrekking van een minderjarige aan het wettig gezag. Het gebeurde met carnaval en het meisje werkte mee. De toestemming van de ouders ontbrak echter. Een carnavaleske byzonderheid is nog dat verdachte, toen het meisje vermist werd, zijn buurvrouw dapper mee hield met het zoeken naar de vermiste, die hij zelf in een kamertje te Sint Nicolaas had ondergebracht. De eis luidt: vier maanden hechtenis, waarvan drie voorwaardelijk. Vonnis zes maanden, waarvan twee voorwaardelijk. Trieste nasleep van het carnaval.

Uit politierapporten

Oranjestad. — Aan de wacht meldde zich een vrouw, die aan het voorhoofd zodanig was gewond met een scherp voorwerp, dat zij voor behandeling naar het hospitaal moest. De dader.... haar zoon, die woedend werd, toen hem een kwartje geweigerd werd....

Van uw vrienden moet ge het hebben.... De bestuurder van een auto te Santa Cruz gaf een vriend een lift. Thuis gekomen dankte de vriend door de voorruit van de wagen met een steen kapot te slaan. Als de wijn gaat in de man....

Een ander tragisch geval, veroorzaakt door de drankduivel vond plaats op Brazil.

Een dronken jongeman zette thuis de zaak op stelten en werd met geweld door pa het huis uitgewerkt. Dat gebeurde nog al hardhandig en de jongeman raakte daarbij zodanig gewond, dat hij later van straat moest worden opgeraapt en naar het ziekenhuis worden gebracht voor medische behandeling.

De biljartcompetitie

Oranjestad. — De uitslagen van het biljarttournooi dat dit weekend werd voortgezet luidden als volgt:

Ricardo Thijssen verslaat T. Hoftijzer, Frederico Osorio verslaat E. Themen 150-550, Inocencio Farro verslaat Vicente Henriquez 150-107, Francisco Arends verslaat Nicolaas de Cuba 150-91, Anthon Scholten verslaat M. Schweitz 150-125, J. Scholten verslaat Antonio Frans 150-114, Mario Bislick verslaat Elio Tromp 150-140. De heer Wijnaldum heeft zich uit de competitie teruggetrokken.

Vanavond lezing in club Suriname

Oranjestad. — Vanavond zal de heer Dubelaar, leraar van de A.M.S. in Suriname, welke hier vertoeft op doorreis naar Amerika, een lezing met lichtbeelden houden over de binnenlanden van Suriname.

De heer Dubelaar hield al eerder een soortgelijke causerie in Curaçao, waarmee heel veel succes oogstte. Belangstellenden zijn vanavond van harte welkom in Club Suriname. De toegang is vrij.

Twee werelden van angst

VERHALEN VAN TON VAN OUDWIJK EN WILLEM FREDERIK HERMANS

Knap debuut

(Van een letterkundige medewerker)

Bij G. A. van Oorschot te Amsterdam verschenen ongeveer gelijktijdig twee verhalenbundels: „Mijn dochter doet het goed, misschien......" van Ton van Oudwijk, die met dit boek debuteert, en „Een landingspoging op Newfoundland", het zesde boek van Willem Frederik Hermans en zijn derde van vorig jaar. „De God Denkbaar Denkbaar de God" en „Drie melodrama's" gingen al vooraf. Ontegenzeglijk zijn de verhalen van W. F. Hermans beter en — zou men op sommige ogenblikken willen zeggen — met veel meer flair geschreven dan die van Ton van Oudwijk, wier taal nu en dan nogal onbeholpen aandoet en die in het laatste verhaal uit haar bundel, „Het granaten Kruis", er literair helemaal naast is. Toch geef ik aan het boek van Ton van Oudwijk de voorkeur boven dat van W. F. Hermans. Waarom?

Zowel de wereld van Hermans als die van Ton van Oudwijk zijn verschrikkelijk. We zijn in angstwerelden. Die van Hermans ligt echter een horizon verder dan die van Ton van Oudwijk. Ton van Oudwijks wereld is in de huiskamer, het gewone leven van elke dag. Haar figuren staan in het volle leven, maar juist in dat volle leven volkomen alleen, vol aarzeling, besluiteloosheid, neiging tot uitstel, onzekerheid (het woord „misschien" in de titel van het boek is typerend) en vooral niet in staat te spreken met anderen. Hun woorden maken geen contact; zij vallen als stenen en tussen het geluid van de ene val en dat van de volgende ligt een verschrikkelijke stilte: de geluidloosheid van de wanhoop. De mens wil antwoord krijgen, doch er worden hem slechts zinloze woorden en lege frazen toegevoegd. De mensen leven met elkaar, maar naast elkaar. Hun praten heeft alleen de functie, de stilte even te verschuiven. Niet zonder reden treedt daarom in vier van de zeven verhalen, die de bundel telt, een geestelijk of lichamelijk invalide op, die geplaatst wordt tegenover de hoofdfiguur. Deze is onhandelbaar of niet toerekeningsvatbaar en typeert aldus op verbijsterende wijze de muur waar tegenover de hoofdfiguur staat. Hij is alleen, met tegenover zich een ondoordringbare mens. En uit de gaten die ieder moment in de dag geslagen worden, komt de angst te voorschijn, die deze hoofdfiguren — vaak ondanks hun ironie — hulpeloos maakt, die hen uitholt en hun woorden en daden steeds meer zinloos maakt. Wanneer men het slotverhaal uitzondert, dan wordt in Ton van Oudwijks verhalen die tragiek steeds heviger. De hoofdfiguur uit het eerste verhaal weet nog te vluchten; die uit het tweede kan zich uiteindelijk er nog boven verheffen, doch in de vier volgende verhalen zien we de leegte tot op de bodem. De figuren uit deze verhalen zijn allen deerniswekkend, tot de ridicuul beschreven luitenant uit „De onevenwichtige" toe.

Het proza van Ton van Oudwijk geeft vaak op zeldzaam navrante wijze de atmosfeer van de verhalen weer. Het is droog, kort, afgebeten geschreven, met veel stilten tussen de woorden. De zinnen lopen vaak aarzelend; de vraagzinnen zijn talrijk; de dialoog is geschreven in een taal die men wellicht het best een „dode taal" kan noemen. De wereld van „Mijn dochter doet het goed, misschien...." is een verschrikkelijke wereld, maar een die medelijden opwekt, een medelijden waarvan de schrijfster zelf ook vol is. Ik vind Ton van Oudwijks boek een heel knap debuut.

Geen deernis

Die menselijkheid mis ik in Hermans verhalen. Men zou na sommige verhalen uit „Een landingspoging op Newfoundland" kunnen huilen, doch het zou zijn als het huilen bij het wakker worden na een afschuwwekkende droom.

Hermans' angstwereld is demonischer dan die van Ton van Oudwijk. Zijn verhalen zijn veeleer surrealistische projecties van angst- en absurditeitsgedachten. Het zijn hallucinerende dromen, waarin ervaringen uit de werkelijkheid monsterlijk vergroot of vervormd worden, waardoor het leven in die werkelijkheid ondraaglijk moet worden uit angst dat de hallucinatie weer spoedig zal terugkomen. In zijn beste verhalen zoals in „Laura en de grammofoonplaat" en „De blinde fotograaf" doet Hermans sterk aan Vestdijk denken, namelijk in het „dubbele" van mensen en zaken: een bedrieglijk reële werkelijkheid, waarachter je een angstwekkende irreële werkelijkheid ontdekt, die langzamerhand de eerste werkelijkheid overgroeit tot 't afschuwwekkende, dat onwerkelijk en benauwend is als een nachtmerrie, alleen heerst. Van deze „dubbele werkelijkheid" is het slechts een stap naar het volkomen surrealistische, een stap die Hermans dan ook zet in het Jeroen Bosch-achtige verhaal „De Teddybeer", een verstikkende droom die doet denken aan sommige passages uit Vestdijks „De kellner en de levenden": een gelijke sfeer als van een alles vernietigend eindoordeel — in dit verhaal een makabere oorlogsdag — waaruit de invalide hoofdfiguur Preker met zijn Teddybeer — een symbool voor zijn goedheid en tederheid? — gered wordt, na de demonie van het vlees in afzichtelijke gedaante aanschouwd te hebben.

De titel van het boek, die ook de titel is van het eerste verhaal van de bundel, is min of meer programmatisch. In dat eerste verhaal gaat de ik-figuur vanaf het schip waarop hij als houtkoper meevaart, met behulp van een motorbootje half-dronken op Newfoundland aan land. Hij schrijft dan: „Op zulke ogenblikken heeft de mens de indruk dat de doldrieste dingen, de krankzinnige, volslagen nutteloze, onmogelijke ondernemingen, het enige zijn dat hem waardigheid verlenen kan en dat al het andere dat zich in het leven voor kan doen, naäperij en slaafse sleur is." Doch de landing wordt een afschuwelijke teleurstelling. Hij ziet slechts visafval, kreeftenvallen, zeewier en wrakhout. Hij ziet het krankzinnige van zijn pogen in en barst op de grond liggend in tranen uit. Hij wilde het onmogelijke bereiken; is hij op de grens van het mogelijke aangeland, dan is daar slechts de teleurstelling. Wat Newfoundland is voor deze ik-figuur — een poging tot zelfbevrijding — zijn de Niagarafalls voor Sebastiaan uit het overigens langdradige en weinig beheerst geschreven verhaal „Een veelbelovende jongeman"; het is voor de profetische Oom Jacob uit „Laura en de grammofoonplaat" de toekomstige tijd waarin willen en zijn zullen samenvallen, waarin hijzelf reeds nu leeft, als iemand die niet de slaafse sleur volgt, doch waar hij door het sadisme van een kind wordt uitgetrapt. Iedere poging tot zelfbevrijding en zelfbevestiging in een krankzinnige wereld — waarvan de blinde fotograaf, die niet blind is, het symbool zou kunnen zijn — leidt tot een nieuwe ruïne.

Ton van Oudwijk, die onder deze schuilnaam debuteerde met het hierbij besproken boek „Mijn dochter doet het goed, misschien...."

Er staan verhalen in deze bundel, ik noemde ze al, die meesterwerken zijn. Meesterwerken echter uit een wereld die geen deernis doch slechts angst opwekt; waarin zelfs huilen geen zin meer heeft omdat op de ene droom onmiddellijk een nieuwe volgt, en waarin het ware Newfoundland een utopia zal blijven.

Het gebeurde in Nederland...

Bemmel, centrum van ponie-handel — In de V.S. een geliefkoosd geschenk voor de jeugd — Amerikaanse koopt er twaalf

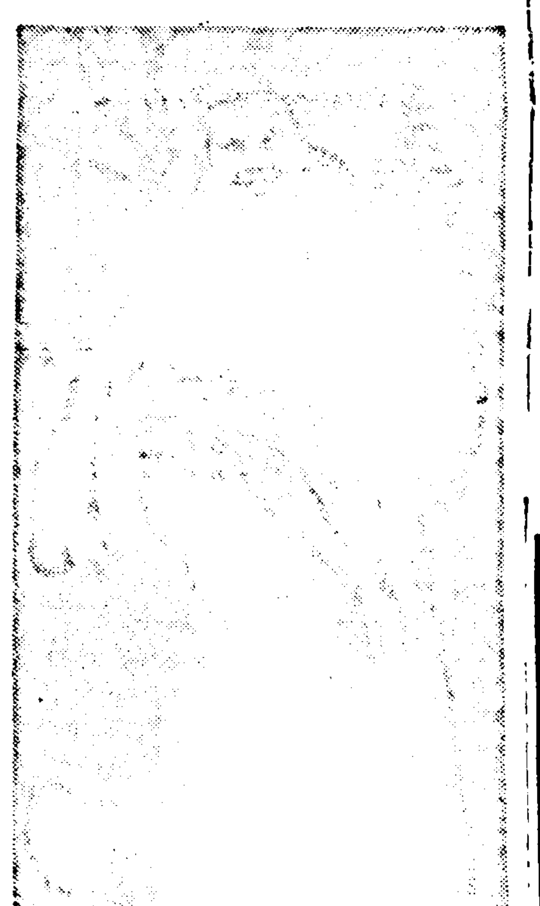
Bemmel, in het Betuwse, belooft het centrum van de ponie-handel in ons land te worden. Er zijn nogal wat kleine bedrijfjes, die zich de luxe van een tractor niet kunnen veroorloven. En aangezien een Shetland-ponie voordeliger in het gebruik is dan een paard, lop er nogal wat ponies rond. Zelfs met dit weer treft men ze in de wit besneeuwde weilanden aan. De ponies met de meer duurdere namen — er zijn er met namen als Mendes France, Montgomery of El Allamein — vormen niet zo zeer een deel van de bedrijfsuitrusting, als wel het resultaat van de fokkers-specialisten, die in Bemmel een goede boterham verdienen.

• • •

Daar is de eigenaar van een renderend hotel, de heer J. Nas. Hij fokt ponies en heeft er doorlopend een 25 in voorraad. Jaarlijks verkoopt hij er zo een tweehonderd naar alle windstreken. De laatste tijd ook veel naar de Verenigde Staten en Canada, waar ponies van om en nabij een meter hoogte een geliefkoosd geschenk voor de jeugd vormen, zoals hier een hondje.

Een lucratieve bezigheid, dat ponies fokken. De reden ook waarom zeer onlangs in een glanzende stationcar mrs. Corry Thibeault-van Toor in Bemmel verscheen. Speciaal uit het verre Wakefield bij Boston gekomen om naar de Bemmelse ponies te komen kijken. Met een kennersoog. Ze zag er wel wat in en kocht er meteen twaalf. Ze zijn per boot naar Amerika overgebracht.

Mrs.Thibeault verstond de taal van de streek best. En ondanks wat Amerikaanse slang-accenten verloochende zij haar Nederlandse afkomst niet. In 1946 pakte ze haar koffers in De Leren Doedel — welbekend voor al wie naar Arnhem reist — om in Boston te gaan studeren. Hotelmanagement was haar vank maar meer tijd besteedde ze aan het dierenziekenhuis en de kennel ter plaatse. Zij deelde die belangstelling voor dieren met de directeur-eigenaar van deze inrichting met wie zij in 1948 trouwde. Als mrs. Thibeault nam zij een werkzaam aandeel in het dierenbedrijf, waar behalve reparaties aan zieke dieren ook wordt gefokt. Met name poedels, die in Amerika zeer in de mode zijn en derhalve duur worden betaald. Filmsterren kunnen gewoon niet buiten een poedel en mannequins lopen geen show zonder poedel naast hun naaldhakken. Voor die gelegenheden schildert Corry Thibeault haar (witte) poedels lichtblauw, groen, zilver- of goudkleurig, al naar de wensen van de eigenaresse. Om ze na afloop keurig wit te wassen. De heer en mevrouw Thibeault willen het in het verre Wakefield nu ook met ponies gaan proberen.

Mevr. THIBEAULT—VAN TOOR

De transactie in Bemmel was nogal met enige tam tam aangekondigd. Dat niet vanwege de eerder genoemde heer Nas, maar meer van de zijde van het gemeentebestuur, dat bij de transactie vertegenwoordigd was om journalisten te kunnen wijzen op de eerste plaats, die Bemmel in de Nederlandse ponie-handel inneemt. Om dat duidelijk te maken zal in Bemmel in het vervolg ieder jaar op de tweede maandag in augustus een ponie-markt worden gehouden. Dit jaar voor het eerst. Opdat wie een ponie wenst, de weg wete. Ze zijn niet zo maar te geef, want een flinke uit de kluiten gewassen ponie kan in prijs variëren van ƒ 450 tot ƒ 1.000. En voor wat Bemmel betreft: voorlopig worden de dieren alleen maar in de oorspronkelijke, natuurlijke kleuren geleverd.

De watervoorraad

Oranjestad. — Zaterdag daalde de watervoorraad met 210 ton, waarna ze op Zondag, met 110 ton toenam. De totale reserve is nu nog nauwelijks 10.000 ton, n.l. 10.940 ton.

Zuster CLARA op Bovenwinden overleden

Oranjestad. — Zeer getroffen was men gistermorgen op Aruba bij het vernemen van het droevig bericht van de Bovenwinden, dat daar op tachtigjarige leeftijd de Eerw. Zuster Clara is overleden.

De banden, die Aruba met Zuster Clara onderhield, waren zeer bijzondere. In 1920 werd de Eerw. Zuster vanuit de hoofdzetel van de Missie van St Maarten overgeplaatst naar Aruba. Hier vond in datzelfde jaar de ingebruikname plaats van het Maria Convent, waardoor een gebouwtje op Sividivi vrij kwam om er een hospitaal in te richten. Die taak werd Zuster Clara opgedragen, waardoor zij kan worden beschouwd als de stichtster van ons hospitaal. Tien jaren lang was Zuster Clara tevens de direktrice en toen was haar taak, voorzover het Aruba betrof, voltooid. In verband met haar gezondheidstoestand werd zij weer overgeplaatst naar St Maarten, waar zij zich wederom aan de zieken wijdde.

Er is in ons hospitaal heel wat vernieuwd, verbeterd en gemoderniseerd, maar wat bleef was de geest van dienende liefde, die daar voor het eerst door Zuster Clara werd gebracht.

MATRONA en DELANNOY verkleed als Volendamse meisjes

Vandaag gaan Curacaose voetballers naar Artis en Madurodam

Den Haag. — De Nederlandse pers heeft het Curaçaose voetbalteam dat zaterdag is aangekomen, bijzonder hartelijk verwelkomd met uitgebreide reportages van de aankomst op schiphol, beschouwingen over de verrichtingen van het team in afgelopen jaren en prognoses, die mogelijk geworden zijn door het bekend worden van het nederlandse elftal dat woensdag onder de lichten van het Feijenoordstadion in Rotterdam slag zal Leveren.

Aangezien de resultaten, die het Curaçaose elftal kortgeleden boekte, uiteraard slechts summier Nederland bereiken en de individuele verrichtingen der spelers derhalve niet bekend zijn, kunnen deze voorbeschouwingen uiteraard weinig positiefs distilleren uit de kansafwegingen, doch in het algemeen bestaat de mening dat de komende wedstrijd niet alleen interessant, doch ook de moeite waard zal zijn, zowel voor Nederland als voor Curaçao.

Meerdere sportjournalisten hebben na de competitie-wedstrijd in het Olympisch Stadion te Amsterdam op zondag gekeken naar de eerste oefeningen van de Curaçaoënaars onder het keurend oog van trainer Aballay. De indruk die de voetballers uit Curaçao nalieten was overdreeld gunstig. „Het Vrije Volk" formuleerde het aldus: Over het algemeen bleken de Curaçaoënaars zeer snel en hun balbehandeling was bevredigend. Wat de laatste opmerking betreft zij werd ook geïnspireerd door de acrobatische kapriolen die tussendoor vertoond werden en waarvan vele kranten foto's hebben geplaatst.

De Maasbode berichtte dat het uitgesloten is dat Bicentini en Koolman beide uitkomend in de Nijmeegse semiprofclub NEC (2e divisie) zullen meespelen voor Curaçao, aangezien het Curaçaose team geheel uit amateurs bestaat.

Curaçao in Volendam

Enorm gejuich steeg op toen de backs van het Curaçaose elftal Matrona en Wilfred Delannoy bij de fotograaf in het toeristendorp Volendam na een verkleedpartij als „Volendamse meisjes" te voorschijn kwamen. Tussen hun makkers, die als Volendamse vissers waren gekleed, ging het vrolijke tweetal op de foto. Dit was een van de hoogtepunten van het bezoek dat de Antillianen maandagochtend aan Marken en Volendam brachten. De Curaçaoërs hebben volop van deze tocht genoten. Het was prachtig weer en de ontvangst in beide plaatsen was allerhartelijkst. Met vele souvenirs werd tenslotte node de terugtocht naar Amsterdam aanvaard, waar maandagmiddag op de bijvelden van het Olympisch stadion de laatste training werd gehouden.

Met veel belangstelling volgden de KNVB-bondscoach Elek Schwartz en voorzitter Toon Schröder de verrichtingen van de tegenstanders van woensdag.

Opnieuw is het programma van het verblijf in Amsterdam gewijzigd. Vandaag gaat de tocht namelijk niet naar de Keukenhof maar zullen de Antillianen in de ochtend een bezoek aan de Amsterdamse dierentuin Artis brengen. In de namiddag gaat het hele gezelschap naar Madurodam. (Zie voor prognose de beschouwing van onze sportmedewerker op pagina 1.)

Einde van de Sputnik

De meeste bewoners van de Windwardside en Hell's Gate hebben zondagavond het neervallen van de Sputnik zeer goed kunnen zien. Te meer daar het na de bioscoopvoorstelling was, waren nog vele mensen op straat, toen, in de richting van St. Barthelémy-St. Maarten een vuurbol zichtbaar werd werd ter grote van een voetbal met een lichtstaart achter zich van geel-oranje.

Amerikaanse leger en luchtmacht zullen ieder twee raketten naar de maan afschieten

Washington. — De eerste bijzonderheden zijn thans bekend over de raketten, die de Amerikaanse luchtmacht zal gebruiken om naar de maan af te schieten.

Om de maan te bereiken, zal het leger een meer-trapsraket gebruiken van het type, dat voor de afschieting van de twee „Explorers" is gebruikt. De eerste trap zal gevormd worden door een intermediaire raket van het type „Jupiter", die zes of zeven maal zo krachtig is als de raket van het type „Redstone", dat voor de afschieting van de Amerikaanse satellieten is gebruikt.

De twee of drie andere trappen van de raket zullen vermoedelijk van het type „Sergeant" zijn, dat gebruikt wordt voor de voortstuwing van de „Jupiter C", die de „Explorers" in hun baan heeft gebracht.

Wat de raket van de luchtmacht betreft, deze zal een combinatie zijn van de „Thor" en de tweede trap van de „Vanguard", die werd gebruikt voor de afschieting van de satellieten van de Amerikaanse marine.

Zoals bekend, zijn het leger en de luchtmacht van de Verenigde Staten gemachtigd elk twee raketten naar de maan af te schieten.

Nederlands-Noorse reactor-school geopend

Oslo. — Te Kjeller is een Nederlands-Noorse reactorschool geopend. De eerste cursus van negen weker over fundamentele vraagstukken bij de bediening van reactors begon deze week. Er zijn hiervoor vijftien deelnemers uit Nederland, tien uit Noorwegen en twee uit Zwitserland.

De school zal worden bestuurd door het reactorcentrum Nederland en het Noorse instituut voor atoomenergie. Nederland heeft voor de oprichting van het instituut een bedrag van Nf. 130.000 beschikbaar gesteld.

De openingsplechtigheid werd bijgewoond door Gunnaar Randers, het hoofd van het Noors-Nederlandse atoomlaboratorium te Kjeller, Mr. C.L.W. Fock, voorzitter van de Nederlandse commissie voor kernenergie, en de onderdirekteur van het laboratorium, de heer J.A. Goedhoop. De Russische hoogleraar prof. Wladimir Migulin, die plaatsvervangend hoofd van de internationale organisatie voor kernenergie te Wenen is, bracht de gelukwensen over van Sterling Cole, de Amerikaanse direkteur van genoemde organisatie.

VENEZOLAANSE CINCO Y SEIS

„De „batacazos" hebben zondagmiddag de FAVORIETEN in het zand doen bijten

Jockey Pedro Jesus Gonzalez zegeviert tweemaal

Caracas. — Zaterdagmiddag omstreeks half twee waren voor de races alle plaatsen van de Hipódromo Nacional bezet. De twee „clasicos", die gelopen zouden worden, waren de oorzaak van deze grote belangstelling. De „Clasico Inauguración" werd door de grote favoriet NICK DAUGHTER met jockey T. Tosta gewonnen, terwijl in de clasico „Junta de Gobierno" PETARE met jockey Raul Bustamante zegevierde. Tijdens de races van zondag won „Pilin" Gonzalez tweemaal.

Van de start af in de primera valida nam **LAVENDER BAG** met jockey S. J. Ostos (die ons de vorige week als „fija" in de steek liet) de leiding. Deze positie wist deze yegua tot de indstreep te behouden. Favorieten zoals Shuffleboard, Queraja en Malestrella werden kansloos geklopt. De tweede plaats ging naar Sabot. Derde werd Domino II, die op de laatste 50 meter zich heel goed wist te herstellen. Vierde werd Malestrella.

De segunda valida over een trajekt van 1700 meter werd een overwinning voor **MAGARE** met jockey „Pilin" Gonzalez. De race begon met Balido, de eerste favoriet, als de kopdraver. Hij faalde jammerlijk aan de eindspurt in duel met Magare en Fanful. Eerstgenoemd paard met de 16-jarige berijder Pedro Jesus Gonzalez, beter bekend als „Pilin", won dan met een paardenlengte verschil de tweede race. Tweede werd Fanful, derde en vierde Balido en Conhori.

In de tercera valida werd de tweede „batacazo" van de middag geboren, namelijk **PALERMO II** van llave cinco. Berijder van dit paard was voor de tweede maal van de middag „Pilin" Gonzalez. Ann Hathaway, die men als de winnaar van deze race beschouwde, heeft het heel slecht gedaan. Tweede voor deze race was Nugaria. Derde en vierde Coronario en Arreglo.

Rico Tipo, die in de cuarta valida tond ingeschreven, werd uit deze wedstrijd teruggetrokken. Ribita, de eerste favoriet voor deze race, nam direkt na het beginsignaal de leiding.

Deze zo begeerde positie werd hem op de 800 meter door **GUAVIARE** met jockey Jesus Bolivar van llave cinco ontnomen. Deze draver behield dan de kop tot de eindstreep. De tweede plaats ging naar Buda zijn compañero van llave cinco. Derde en vierde werden Ganges en Chisgo.

TETANICO met jockey Julian Rios, de vierde „batacazo" van de middag, behaalde een zeer gemakkelijke zege in de quinta valida. De favorieten, zoals Pesquiso, Previsto en Maspega, deden het, zoals in de vorige races, heel slecht. De tweede plaats ging naar Xochimilco, die op de resterende laatste meters, Tetanico de loef aan de eindspurt poogde af te steken. Derde werd Previsto en vierde Misau.

De sexta of laatste race werd door de favoriet van tijdschrift en radio **CAMPESINA** met jockey Freddy Garcia gewonnen. De tweede plaats ging naar Ave de Luz. Derde en vierde werden Altiva en Mi Brujo. Een zeer grappig geval vond plaats in deze laatste race. Carenero, dat zeer moeilijk uit zijn hok te krijgen was, steigerde gevaarlijk toen jockey Luis Bolivar hem de sporen liet voelen. Het paard werd toen razend en begon, zoals men in een cowboy-film ziet, bokke-sprongen te maken. Berijder Bolivar viel er toen af en het was al te laat voor hem om weer het paard te bestijgen, aangezien Campesina de eindstreep al genaderd was.

Post van de Bovenwinden

DE DROOGTE

De natuur is achtergeraakt op de Bovenwinden. We hebben een periode achter de rug, waarin volgens oude en wijze mensen het moet regenen maar de zonneschijn heeft zich niet laten verdringen. En nu komen we in de normale droge tijd, waarin al heel weinig kans op regen is. Dat is erg jammer want watergebrek begint zich al overal te vertonen.

De Bovenwinden zijn geen Aruba dat bij zijn watergebrek tenminste zeggen kan: we zullen proberen de nieuwe distillatie-inrichting vlugger klaar te hebben, zodat die in werking kan treden. Onze waterdistillatie inrichting is niets anders nog dan het natuurproces van de zon.

Het gevolg in elk geval van die droogte is, dat onze eilanden bar verdord zijn en de watervoorraad van de regenbakken minimaal is.

Op St. Eustatius is al veel van het vee gestorven, vooral alles wat jong is. Nu wordt van St. Kitts gedroogde toppen van suikerriet ingevoerd om nog wat voever te hebben en ieder mager beest dat nog verkocht kan worden, wordt als winst beschouwd.

Op St. Kitts zelf is het watergebrek zo hoog gestegen dat de limonadefabriek en de ijsfabriek gesloten zijn.

Op Saba zien de koeien er nog behoorlijk uit want de top levert nog altijd groenvoer maar de flanken van de berg zijn verdord en van planten op de velden kan op het ogenblik niets komen. Wel ziet men overal paasvuren op de bergen, maar die folklore kent men hier niet; het is het verbranden van onkruid en verdroogd gras want altijd leeft men hier nog in de overtuiging, dat op een verbrand grasveld het nieuwe gras vers en fris zal opspringen. Maar dan zal er toch minstens regen moeten komen.

St. Maarten is ook niet meer het groene eiland de attractie van de touristen, hoewel de vloed van touristen overstelpend is. In elk geval hadden zij het beter kunnen treffen. Volle hotels met een dreigend watergebrek is ook een grote zorg voor de hotelhouders. Als het nog lang zo door gaat dan is het er van armoede komen, dat men water moet gaan invoeren, zoals nu al geschiedt op St. Barthélemy, dat van Porto Rico het water moet importeren; onder dergelijke omstandigheden is het duidelijk dat er dan geen sprake is van florisante veefokkerij.

Radio-actieve neerslag in Europa en V.S. toegenomen

Londen. — De Radioactieve neerslag, waarschijnlijk afkomstig van de jongste Russische kernwapenproeven, is in de afgelopen veertien dagen in Europa en de V.S. toegenomen. De bladgroente, in Californie gekweekt, is zelfs besmet.

Blijkens een onderzoek van Reuter zijn de meeste deskundigen het erover eens dat het gevaarlijke niveau nog niet is bereikt. Sommige experts waren echter van mening dat het nog te vroeg is om een oordeel te geven.

De directeur van het Noorse instituut voor defensie-onderzoek, zei dat de Radioactiviteit in Noorwegen in de afgelopen weken vertienvoudigd is. „Het is niet louter journalistieke overdrijving als men spreekt van een atoomwolk boven Europa, aldus deze directeur.

De internationale Schermontmoeting Ned. Antillen — Venezuela

Willemstad. — Zaterdag jl. werden er op het terras van Hotel Curaçao Intercontinental, de jaarlijkse schermontmoetingen tussen de Nederlandse Antillen en Venezuela verschermd. Klokslag 20 uur stonden de schermsters en schermers keurig aangetreden op de loper, terwijl onder het spelen van de beide volksliederen, door een Antilliaanse schermster de vlaggen werden gehesen.

Het openingswoord werd door de heer Max Henriquez gesproken, terwijl ook de voorzitter van de N.A.A.S.B., de heer Chris Engels, een kort woord in het Spaans en Nederlands tot de aanwezigen richtte, waarna de wnd gouverneur, de heer Ch. Winkel GAzn, de deelnemers aan de wedstrijden toesprak. Hierna werden alle schermsters en schermers door de heer Henriquez aan de wnd gouverneur voorgesteld.

Na deze plechtigheden namen de wedstrijden een aanvang.

De dames floret-wedstrijden werden het eerst verschermd. De Antilliaanse dames-équipe, bestaande uit de dames Secrève, Vinck, Groot en Poncia, heeft het de Venezolaanse schermsters lang niet gemakkelijk gemaakt. De partijen gingen vrijwel gelijk op en onze dames verloren enige partijen slechts met 1 treffer verschil.

Mej. Secrève kreeg in haar derde partij een slag aan tegen het masker, waardoor zij een lichte duizeling opliep, maar kon toch nog haar laatste partij uitschermen. Vooral in de partij tegen de Venezolaanse kampioene, Josefine Navarro, schermde zij een uitstekende en beheerste partij. Met een 4—2 overwinning kwam zij van de loper.

Mevr. Poncia, die voor het eerst in dit internationale gezelschap uitkwam, wist op uitstekende wijze twee van haar 4 partijen te winnen, terwijl de dames Groot en Vinck ieder 1 partij winst wisten te boeken.

De totale uitslag van de dames eindigde in een 9—7 overwinning voor de Venezolaanse schermsters, t.w. de dames Santini, Leal, Marquis en Navarro.

Hierna kwamen de heren floretisten op de loper. Zij begonnen direkt al met een groot handicap, nl. 's middags werd plotseling besloten, dat het heren-équipe moest uitkomen op de elektrische floret, terwijl geen der heren hierop ook maar éénmaal geschermd hadden. Onze heren floretisten, t.w. Bob Boutmy, Groot, Statius Muller en Straker, hebben weliswaar flink partij gegeven, maar konden het toch niet verhinderen dan 2 winstpartijen. De debutant Straker redde de eer van het équipe door 2 van zijn 4 partijen op uitstekende wijze te winnen.

Het Venezolaanse équipe bestond uit de heren: A. Gutierrez, Quinterro, Vargas en Nelson N. Croes.

De herenontmoeting werd door de gasten met 14—2 gewonnen.

De volgende dag, zondag 20 april, werden de wedstrijden voortgezet, nl. op degen (elektrisch) en sabel. Het degenteam, t.w. J. Boutmy, Hilhorst, Luckmann en Hilhorst, kwam uit tegen: Camous, Cabrera, Rivera en J. Gutierrez. Er werd direkt al flink van leer getrokken en hoewel uiterst sportief, toch fel geschermd.

Jammer is het, dat er tijdens dit treffen een ongeval plaats vond. De welbekende schermer Camous, werd in zijn partij tegen Hilhorst geblesseerd. Bij onderzoek in het St Elisabeths Gasthuis bleek, dat hij een pols gebroken had. Laterop de avond werd vernomen, dat er geen gevaar bestond en dat hij binnen een week naar Venezuela zal kunnen terugkeren.

Ook deze wedstrijden werden prima verschermd en het publiek, dat in groten getale aanwezig was, kon genieten van spanning en goed schermen. Dit degen-treffen eindigde met een 10—6 overwinning, waarin Hilhorst 3 van de 4 partijen wist te winnen, werd een overwinning voor Venezuela met 10—6.

Als laatste wedstrijden kwamen die van de sabel aan de beurt.

De sabreurs J. Boutmy, Chr. Engels, Luckmann en Plaisier, moesten het opnemen tegen Moreno, Girón, Mendez en G. Gutierrez. In dit treffen werd werkelijk famous geschermd, vooral de partijen van Kees Luckmann waren een lust voor het oog. Op sublieme wijze kon hij al zijn partijen, terwijl J. Boutmy 2 van de 4 partijen op goede wijze in de wacht wist te slepen. De heer Engels wist in een zeer sportieve partij tegen Moreno een 5—3 overwinning te behalen. Plaisier kon ditmaal geen overwinning boeken, hoewel hij zeer goed partij gaf.

Ook deze ontmoeting werd een 9—7 overwinning voor de Venezolanen.

De totale eindstand over alle ontmoetingen werd dus een 4—0 zege voor Venezuela.

Het sluitingswoord werd door Max Henriquez gesproken, terwijl de Venezolaanse consul, de heer Loscher Blanco, die beide avonden aanwezig was, de beker overhandigde aan de chef d'équipe van de Venezolaanse schermploeg. Hierna werd aan Anja Secrève door de voorzitter van de Venezolaanse Schermbond een beker uitgereikt voor de beste prestatie van de Antilliaanse dames, terwijl sportkoningin Claudette Meulens met een toespraak in het Spaans een beker overhandigde aan Josefina Navarro voor haar prestaties.

Hierna werden door haar aan alle schermsters en schermers de medailles uitgereikt.

Onder het spelen van de beide volksliederen werden de nationale vlaggen omlaag gehaald en behoorden deze sportieve en leerzame ontmoetingen weer tot het verleden.

Al deze wedstrijden werden geleid door de heer Iranyi, terwijl het wedstrijdbureau, bestaande uit mevr. Statius Muller, L. J. v.d. Vlugt. Kop Jansen, Hellement en Bronswinkel, goed werk heeft gedaan.

Washington. — De Amerikaanse commissie voor atoomenergie heeft in Washington bekendgemaakt, dat in Siberië een kernontploffing is veroorzaakt, de derde Russische kernproef in drie dagen tijds. Volgens de Amerikaanse waarnemingen is een kernapparaat van middelbare kracht ontploft.

Hamburg. — De Duitse Lufthansa heeft, na een onderbreking van twintig jaar, weer een dienst op Chili geopend. De 13.000 km lange route loopt van Hamburg via Parijs naar Santiago.

„De Française" van Walschap

Goedkope historie van belaagde onschuld

Een groot talent onwaardig

(Van een letterkundige medewerker)

De Française van Walschap is een boek dat hij kennelijk zeer snel geschreven heeft. Misschien niet snel in de zin van: in een maand, of twee misschien, maar dan toch: zonder lang te hebben nagedacht over intrige, voor- en naspel, voorzover aanwezig, over het verhaal en de wijze, waarop Walschap zijn roman deze keer vertellen zou. Het gehele boek smaakt naar een tendenz en wel naar de onontkoombare lust om de afkeer, verachting en haat te spuien, die hij koestert voor de katholieke kleinburger, Vlaamse kleinburger, moet ik zeggen. Deze, op zichzelf misschien niet kwaad, wandelt aan de hand van pastoor en kapelaan mee en hoopt daardoor het eeuwig leven te beërven, terwijl dit aardse leven geleefd wordt met een totaal verrouttineerde godsdienstpraktijk, die nergens en nooit werkelijke religieuze grond raakt. Die slechts een van minuut tot minuut doorsloffen betekent van denk- en gewoontewegen, welke zorgvuldig uitgestippeld zijn door de priesters. Deze leden van de clergé, als evenzovele „Führers" op maatschappelijk, zedelijk en religieus gebied, hebben het eerste en het laatste woord en opstand tegen hen betekent broodroof of minstens geluidloos isoleren in de maatschappij, met het gevolg dat het de revolutionair op de duur onmogelijk wordt daarin te leven. Zeker als „katholiek" te leven. De katholieke wereld, die Walschap zich de moeite gegeven heeft uitvoerig te tekenen in dit, zijn laatste verhaal, is van een benauwdheid, van een kleinzielige pesterij, van een wreedheid, die zonder pardon als een tank over alle gevoelens heenrijdt, welke niet stroken met het wegje, dat door de clerus is uitgestippeld, dat de leliblankheid van de twee slachtoffers der talrijke sadisten van wie het portret in dit boek met grove lijnen en caricaturale bezetenheid is getekend, als volmaakt wezen- en kleurloos zich aan de lezer opdringt.

Het verhaal

De lezer kent uit andere, veel betere, verhalen van de schrijver zijn manier om Vlaamse of Vlaams-Waalse families in korte, stugge, maar complete achtergronden suggererende zinnen te verbeelden.

De geschiedenis speelt op de grens van België en Frankrijk en het puntje in het paaltje, die hier bij elkaar moeten komen, zijn een jongeman, die voor het priesterschap wordt voorbestemd en daar ogenschijnlijk, alle roeping voor heeft en een hem adorerend meisje, dat in den bloede bestaat. Het geheel van de familierelaties is nogal ingewikkeld, terwijl men aan het einde van het werk sterk de indruk krijgt, dat Walschap zoveel rompslomp over de familie niet had hoeven maken om aan te tonen, wat hij uiteindelijk wilde zeggen.

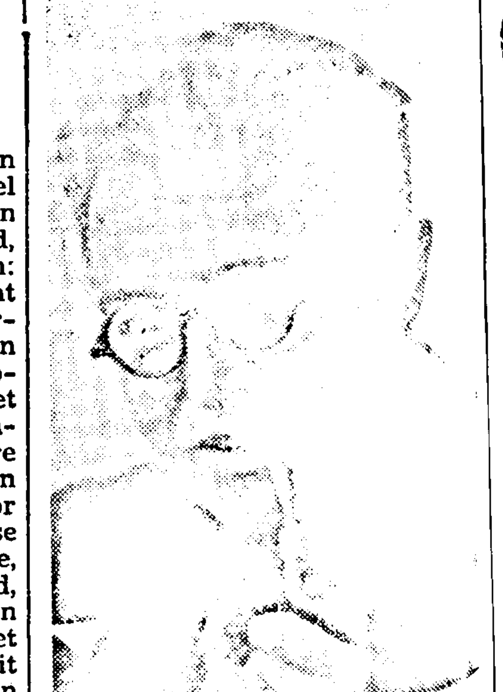
Cel, de jongeman, bestemd voor het priesterschap, blijkt een onecht kind te zijn en het canonieke recht is onverbiddelijk. Hij kan dus geen priester worden. Maar zijn liefde voor het nichtje breekt daarna niet uit in de normale loop. Die liefde is platonisch, zo platonisch als maar mogelijk is. En het meisje beantwoordt deze liefde op dezelfde wijze. Maar dat is te veel voor de familie. De brieven die het paar elkaar geschreven heeft, worden op een afschuwelijke manier onderschept — iedere burger, die aan de ondergang van het liefdespaar meewerkt, doet dat op zulk een hypocritische manier, dat Walschap al zijn sadisme en wreedheid heeft te hulp geroepen om deze farizeeërs te scheppen — en het vuilbekken over de extatische terminologie, die het paar in hun correspondentie heeft gebruikt, omstroomt de slachtoffers dezer gemene en huichelachtige samenleving dusdanig, dat de twee onschuldigen zich meegevoerd voelen door een baaierd van walglijke vuilheid. De maatregelen, die door de families worden genomen — de jongen wordt in het seminarie verwijderd — vloeien logischerwijze voort uit de houding, die de verontwaardigde geschandaliseerden hebben aangenomen. De enige weg, die het meisje nog weet te gaan, is de uitweg naar de dood: zij springt van de toren. Alleen, hoewel zij met de geliefde een doodsverbond had gesloten om gezamenlijk met hem het leven op te geven, 'ets in de trant als de grote dichter Kleist dat eens heeft gedaan met zijn Henriëtte Vogel.

„Met Cel de dood in gaan om eeuwig bij hem te zijn, dat was nog egoisme". Nu offert zij zich voor hem alleen op. Door deze daad zou hij weten hoe lief zij hem had."

Hoe de jongen daarop reageert, geeft Walschap ons nauwelijks te verstaan. De laatste zin van het boek luidt: Het offer van de Française werpt zijn vrucht af met de onafwendbaarheid van haar lot, met de snelheid van haar doodsprong.

Ongelijk boek

Wordt Cel op zijn beurt ingesponnen in de afgrijselijke gemeenschap die zij verlaten heeft? Waarschijnlijk wel. „De Française" is een zeer ongelijk boek, maar wat erger is: het is een boek, dat niet overtuigt in de personen. Voor deze roman is dat Walschap nooit gebeurd. Zo scherp kon zijn kritiek, zijn haat, zijn afkeer niet zijn, of de personen over wie hij zijn afkeer uitstortte, waren als mensen aanvaardbaar. Zo was het ook met de slachtoffers. Maar in dit laatste boek heeft Walschap in zijn rancune de realiteit geheel uit het oog verloren. Hij heeft het misschien ware niet waarschijnlijk kunnen maken. En dat veroordeelt hem als kunstenaar. Wij geloven niet in de reacties van de aanstaande priester. Deze uiterlijk botte jongen wekt een poos de belangstelling, omdat men hem, en vermoedt, dat Walschap ons een inkijk zal geven in de innerlijke ontwikkeling van hem, in dit minstens genomen, vreemde binnenleven van de knaap. Het dweepzieke meisje is niet alleen dweepziek. Het is een hysterisch kind geworden, maar dat heeft Walschap niet bedoeld. Van de waarachtigheid

GERARD WALSCHAP

van deze platonische liefde tracht de schrijver de lezer te overtuigen, maar wij willen er niet aan.

Natuurlijk kan de auteur nog steeds in een paar alinea's een familiegeschiedenis schetsen, die alle sporen van echtheid draagt, maar verder dan typeringen is hij deze maal niet gekomen. De bochten, die hij zijn fantasie laat maken en de loopjes die hij laat nemen, zich te pletter springt tegen de verderhoofden van de botteriken en de scheldarchelaars; dat alles de schuld is van de zo wrede kerk, van de priesters, die zo machtswellustig zijn — van de en de genegen, benauwde katholieke gemeenschap, niet in. Dit elastiek, waaraan Walschap nu al jaren trekt, heeft de rek verloren.

Erger is, dat Walschap in zijn geval zijn grote talent heeft te kort gedaan. Wie deze „Française" vergelijkt met „Adelaïde" of een ander boek van hem, met „Trouwen", met het waar hij welk boek, moet tot de conclusie komen, dat Walschap ons anders verschuldigd is dan deze goedkope historie van belaagde onschuld. Hij is het aan zijn meesterschap, o.a. „Zuster Virgilia" deed schrijven zijn bewonderaars revanche te geven. Laat hij er een jaar, twee, drie, laat hij er een jaar, en schrijve hij de lezer een zwart-wit verhaal, dat hij geschikt is voor intellectueel en bekundig onvolwassenen. Hij kan de mensen, die hij haatte, zo hard aanvallen dat hij ze heeft gewurgd en het zijn hun eigen bril. De hem ieder waarheid in de kuns- en de waarheid levens werden door hem in het gedaan.

Gerard Walschap: De Française. Uitgeverij P'sevier.

Tafeltennis om de Juliana-beker

Willemstad. — Gisteravond begonnen de halve finales in het tafeltennis knockout-toernooi om de „Juliana-beker". In de eerste wedstrijd in de halve finale ging tussen Sithoc en E.N.J., die in de voorronden respectievelijk P.O.C. en H.F.S. versloegen.

Het publiek, dat deze avond in grote getale opkwam om getuige te zijn van dit treffen, ging voldaan naar huis na van interessante E.N.J. te zijn getuige van. Sithoc bleek niet tegen gemakkelijke tegenstanders te zijn. Het heus niet lijkt Sithoc ondervond dit aan den lijve toen zij een 1—8 nederlaag leed.

In de derde game van zijn wedstrijd stond de E.N.J.-er Coffi ruim op winstpunten voor op Silberstein, doch door ontaktisch spelen verloor hij de wedstrijd.

De uitslagen zijn als volgt:

E.N.J.	— Sithoc	8-1
Davelaar	— Arvelo	1-0
Coffi	— Silberstein	0-1
Bakhuis	— Römer	1-0
Coffi	— Arvelo	1-0
Davelaar	— Römer	1-0
Bakhuis	— Silberstein	1-0
Coffi	— Römer	1-0
Bakhuis	— Arvelo	1-0
Davelaar	— Silberstein	1-0

Eindstand: 8-1

Woensdag as., 23 april, vindt de tweede halve finale plaats tussen de teams van Asiento en Barges Bad. Aloude rivalen zijnde van het plaatselijk tafeltennis, hebben deze twee teams het publiek nog nooit teleurgesteld en vinden het een plezier tegen elkaar op de meest sportieve wijze fel van leer te trekken.

Een zeer spannende wedstrijd zal het zeker worden.

De winnaar zal maandag as. tegen de kampioenen E.N.J. zijn kampioenschap verdedigen. Het zou men aan deze laatste wedstrijden niet te missen.

New York. — Er bestaan plannen voor een gevecht met de wereldkampioen en tel als inzet tussen de wereldkampioen zwaargewicht Floyd Patterson en Roy Harris, een jonge bokser uit Texas, die in zijn proefloopbaan 23 leverde en er geen verloor.

Glasgow. — De interland in Glasgow tussen Schotland-Engeland in een wedstrijd gespeeld, de laatste wedstrijd van de competitie van de home countries is met 4-0 door Engeland gewonnen. Eindstand 0-2.